

המלך

הקדוש

תוכן העניינים :

ד.....פתח דבריך יאיר.

י.....אגרת שלומים.

כד.....סדר חודש אלול בלימוד והנהגה.

לב.....תפילות מועילות לתשובה.

מג.....סוף דבר.

ת"ו ש"ל ב"ע.

'המלך הקדוש'

והיא אגרת מעולפת ספירים, לתלמידים ולמורים, שומעי לקח אבירים, עומדים בפרץ מול מים אדירים, בדור התמורות והדרדורים. מול זדון לב גויים ארורים, המבקשים לעקור בנים מוכתרים. בכל נימוס וקדושה מעוטרים. ומסורת אבות ואמהות שומרים. וכעת ערב חודש הרחמים, זמן שהנפש והגוף חמים. להרבות בתשובה ותחנונים, ולשוב מחטאים גדולים וקטנים. חובות הלבבות והאיברים, לילדים נשים וגברים. למצוא מסילות של תשובה ברורים, כולם חצובים מטהורים וברים. הם צדיקי הדורות וגודרי גדרים, הם העובדים את ה' במסתרים. ובדרכם נעלה במסילה בית אל, עד ישמע שופר בבניין אריאל. ותהי האגרת הזו לריח ניחוח, לפני אל חי לכפר על כל חוץ, ויעלה לפניו כקטורת, וישובץ בכתרו כעטרת תפארת. אמן.

הזכויות של הקונטרס אינן שמורות כלל ועיקר! וכל מי שמעוניין לזכות את עצמו או את זולתו מעם ישראל, מוזמן בשמחה רבה להעתיק, לצלם, להפיץ! ואדרבה למזכה הרבים ייחשב להרבות כבוד שמים באהבה ושמחה!

לכל ענייני הקונטרס אפשר לפנות לכתובת: רחוב הברוש 7/15
גבעת זאב יע"א, משפחת עטי"ה.

פתח דבריך יאיר !

הדברים הר"מ לא נועדו להיות קונטרס כלל ועיקר, אך חסדיו יתברך גברו, ומה' מצעדי גבר כוננו, להתוות דרך של אמת לפני קהל דורשי האמת ! וידוע כי ק"ק 'היכל המלך' ישמרה האל וינצרה עשויה מיהלומים נדירים, מהם בוהקים ומהם זוהרים, מהם אבני חן משובצים, ומהם מבזיקים, מהם עמומים לעת עתה, ומהם נסתרים, אך הצד השווה שבכולם שרצונם לעשות את רצון אל חי ! ועסוקים כל הימים לרבות הלילות להדוף את פיתויי היצה"ר וגונדא דיליה, לחשוב מחשבות איך להרבות כבוד שמים בנסתר ובנגלה, מהם לומדי לילות אהובים, מהם במסתר מתחבאים ובתורה הוגים, יש בחברותות נפגשים, ויש שאת הבדידות מקדשים. אך כולם אהובים וחשובים, ויוסף ה' יתברך עליהם אלף פעמים, וכאשר דיבר להם. כל הדברים הר"מ נועדו אמנם עבורם, אך בהחלט כל דורש ה' וכל מבקש תורה בטהרה, כל ניגש אל הקודש ומבין את אשר לפניו – משפט בראש השנה, יכול בהחלט להשתמש בדברים לתועלתו ולתועלת עם הקודש כחלק מבניין הגאולה הקרובה בעז"ה.

כאן המקום להודות לה' יתברך על כל אשר גמלנו, ברוחניות וגשמיות. על המתנה הטובה שקיבלנו השנה ב"ה – א"ח ור"ע, בתוך שאר המתנות הגדולות שנוחתות עלינו השכם והערב, ואילו פינו מלא שירה כים... אין אנחנו מספיקין...". ועוד נודה על הבנים הקדושים שנודמנו לנו בדרכנו דרך ה' לעזור ולסייע לתמוך ולבנות איך להרבות כבודו יתברך בעולם ! מהם חברי הקהילה הקדושה בגבעת זאב יע"א, מהם חברי השיעורים בשאר חלקי הארץ והעולם ! יהי רצון שיתברכו בכל הברכות בתורה הקדושה ולא יראו צער

חלילה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ויעזרם השי"ת בכל משאלות לבם לטובה! איתם יעמדו על הברכה הנשים הצדקניות שמתמודדות אף הן מול מהמורות הדור והדרור, ומאפשרות לבעלים ללמוד ולהתעלות, אשרי להן בעולם הזה ובעולם הבא! יתברכו מראש כל הברכות הרבנים המגיעים ללמד את חברי הקהילה הקדושה תורה, ויתן להם השי"ת כח ובריאות נחת מכל יוצאי חלציהם, ויזכו לשנה טובה ומבורכת.

ידוע שביום ראש השנה כל אחד נכנס לפני הקב"ה לבדו!!! כך לשון¹ הגמרא: "כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון" וג' פירושים נאמרו במילה 'מרון' אך הצד השווה שבכולן – שנכנסים לבד! לבד! לבד! אין חברים, משפחה, רבנים, מליצים... רק אני והקב"ה לבד! עומד מולו ונותן דו"ח על שנה שלימה שנתן לנו מתנה, אין צורך בעדים, שהרי נאמר על² הקב"ה: "הוא הדיין הוא העד הוא בעל הדין...". הכל גלוי לפניו, ואין את מי להאשים, או על מי להשליך אחריות... הכל מהכל תלוי בנו!

אי לכך, נתעורר כבר היום להתכונן לחודש אלול, ומשם לימים הנוראים, ונקיים בעצמנו את³ הפסוק: "טוב אחרית דבר – מראשיתו" ופירשו⁴ חז"ל 'שהאחרית טובה – כשהראשית טובה'. ואי אפשר 'ליפול' פתאום על הימים הנוראים: ראש השנה, כיפור, סוכות, ולקחת את כל השלל הטוב... חובה להתכונן למשפט ולקבל קרבת אלקים אמיתית בשנה הקרובה. הדברים הר"מ

¹ מסכת ראש השנה דף יח.

² משנה במסכת אבות פ"ד מכ"ב.

³ קהלת פ"ז פ"ח.

⁴ עיי' רש"י על הפסוק הנ"ל, ו'תוספות' עמ"ס חגיגה דט"ו.

נועדו לסמן כיוון, לעזור, ולתמוך בכל מי שרוצה להתעלות ולהתחדש לקראת השנה החדשה.

הדברים נכתבו במהירות הבזק למען יצאו לאור לפני כניסת חודש אלול, ולכן קרוב לוודאי שיימצאו שגיאות כתיב וכיו"ב, ואם שגיתי איתי תלין משוגתי. אחרי שנה קשה מאוד, שנה שאיבדנו בה את טובי גדולי התורה מכל החוגים, שנה שהיו בה פיגועים רצחניים, רקטות וטילים על תושבי הארץ הקדושה, שנה של טביעות ואסונות רח"ל, שנה שנהרגו הורים וילדים כאחד בבת אחת בדריסה או תאונה ה' ישמרנו, שנה של קשיים כלכליים, רוחניים, נפשיים, שנה שהושיבו בית דין מיוחד בשמים לחתום על סילוקם של צדיקים מהעולם, ומהם גדולי עולם שהגו בתורה הקדושה כשמונים שנה ברציפות!!! ואנחנו לא ידענו, והיינו עסוקים בראש השנה בענייננו... לו ידענו שלוקחים מאיתנו את אור עינינו... את צניף תפארתנו... את עטרת תפארת ישראל... את היופי וההדר של התורה... את הילדים הרכים שנספו בטביעה, תאונה, מחלה, צרה... את האמהות המסורות שנקטפו צעירות... את גבאי הצדקה, אנשי החסד והמעש... היינו זועקים בלב מדמם וקרוע!

ערב חודש הרחמים והסליחות – בואו נשוב אל אלקינו בכל לב! אסור להעביר את החדשות הנוראות הללו הלאה, אסור לומר 'מקרה הוא' וכמו שכתב הרמב"ם⁵ המפורסם בהלכות תעניות.

⁵ וז"ל הרמב"ם בפ"א מהל' תעניות: "מצות עשה מן התורה לזעק ולהריע בהוצאות על כל צרה שתבוא על הצבור... כלומר כל דבר שיצא לכם כגון בצרת ודבר וארבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו... ודבר זה מדרכי התשובה הוא. שבזמן שתבוא צרה וזעקו עליה וריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים

אף אם ישנן גזירות, כבר נודע בדברי חז"ל: "תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה" ולא רצינו להאריך הרבה בדברים, אך לעורר אנחנו חייבים! וישנה אחריות כוללת על כל אחד מאיתנו לעורר את עצמו את רעייתו ואת בני ביתו על השנה הקשה שעברנו, ולהפציר בכל לשון לטהר את ביתנו מכל מום רע, לטובתנו! לטובת ילדינו! לטובת עם ישראל הקדושים! הרי בעינינו אנו רואים את הצרות, השמדות הרוחניות, הקלוקל והפרצות בחומות הדת, הבעיות במחנה היראים הרוצים להתעלות ורוחות זרות נושבות ומקררות...

אנא, אל תעמדו מן הצד! התחזקו נא כל אחד מעט, הן ב'סור מרע' והן ב'עשה טוב' אין צורך בדברים עצומים, די לנו בחיזוק קטן אחד שיעמוד לנצח! כמו שכתב אדוננו הרמב"ם בפירוש המשניות על המשנה המפורסמת⁶ ב'יותר: "רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן עֲקִישָׁי אָמַר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכֶן הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנַאֲמַר: יֵי חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָר." עכ"ל.⁷ וביאר הרמב"ם בהקדים קושיא

הורע להן כפיתוב 'עונותיכם הטו' וגו'. וזה הוא שיגלם להם להסיר הצרה מעליהם... אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם ארע לנו וצרה זו נקרה נקריית. הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים. ותוסיף הצרה צרות אחרות. הוא שכתוב בתורה 'והלכתם עמי בקרוי' 'והלכתי גם אני עמכם בחמת קרי'. כלומר פשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהיא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי'. עכ"ל.

⁶ משנה מסכת מכות פ"ג משנה טז.

⁷ וזה לשונו: "מעיקרי האמונה בתורה כי כשיקיים אדם מצוה מתרי"ג מצות כראוי וכהוגן ולא ישתף עמה כוונה מכוונת העולם בשום פנים אלא שיעשה אותה לשמה מאהבה כמו שבארתי לך הנה זכה בה לחיי העולם הבא ועל זה אמר רבי חנניא כי המצות בהיותם הרבה אי אפשר שלא יעשה אדם

שנשאלת מידי פעם מעמנו הטהור השב אל ה' בכל לב: אם הקב"ה אוהב את ישראל, מדוע הרבה לנו כל כך הרבה מצוות? היה די לנו בעשר מצוות שנקיימן בהידור רב, ונזכה לחיי העולם הבא, כעת שישנן כל כך הרבה מצוות קשה לנו, ודומה הדבר למי שאומר לבנו שהוא אוהב אותו ולכן הוא מוסיף על המשקל שנושא על גבו עוד מאות ק"ג, הלזה יקרא אבא אוהב...?

ותשובתו הנדירה בצידו: לא כתוב שמי שישמור את כל המצוות גם יחד – יזכה לעולם הבא! אלא שהקב"ה ברוב רחמיו נותן שאפילו אם קיים יהודי מצווה אחת לשם שמים גמור! ללא כל נגיעה אישית, נפשית או גופנית – יזכה בה לחיי הנצח לחיי העולם הבא! ומעתה נבין שלא דומה אחד לחברו, ויש שנמשך יותר למצוה כזו או אחרת, ויקיימה בחשק ויזכה בה לחיי העולם הבא! והוא נפלא למתבונן...

נסיים בדברי רז"ל: "אמר רבי יוחנן: אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר – חכה לו! שנאמר: "כי יבוא כנהר צר... רוח ה' נוססה בו" וסמך ליה: "ובא לציון גואל". עכ"ל. יראו עינינו וישמח לבנו בבניין בית תפארתנו ומקדשנו ובקיבוץ עמנו לארץ אבותינו בגאולת שכינת עוזנו, ובשמחת כל אחינו!

בחיינו אחת מהם על מתכונתה ושלמותה ובעשותו אותה המצוה תחיה נפשו באותו מעשה וממה שיורה על העקר הזה מה ששאל ר' חנניא בן תרדיון מה אני לחיי עוה"ב והשיבו המשיב כלום בא מעשה לידך כלומר נזדמן לך לעשות מצוה כהוגן השיבו כי נזדמנה לו מצות צדקה על דרך שלמות ככל מה שאפשר וזכה לחיי העוה"ב. ופירוש הפסוק: ה' חפץ למען צדקו לצדק את ישראל למען כי יגדיל תורה ויאדיר". עכ"ל.

⁸ **סנהדרין** דף צח ע"א.

לאקמא שכניתא מעפרא , ולעילוי שכנית עוזנו
יום ב' לסדר: "ושמר יי אלוהיך לך את הברית"
שמונה-עשר לחודש מנחם-אב התשפ"ב, לפ"ג
לשנה טובה תכתבו ותחתמו , בתושע"י, אכ"ר

אגרת שלומים

אל: אחי ורעי חברי ק"ק 'היכל המלך' הע"י

אחרי דרישת שלומכם הטוב, שישגה לעד אנס"ו.

ידוע הדבר ומוכח העניין שבימי הרחמים והסליחות מתעוררים כל בית ישראל על ידי רוח טהרה ממרום שנשלחת מה' יתברך הטוב הרחום והחנון לקרבנו אליו יתברך, וכתבו בעלי התורה הנסתרים שבחודש זה מתגלים שלש עשרה מידות של⁹ רחמים, וכה אמר לי לפני כשני עשורים המקובל האלקי מו"ר הגר"י עדס שליט"א, שהתפילה היחידה¹⁰ שנתחברה על ידי ה' יתברך בכבודו ובעצמו, נשתמרה בידינו וניתנה במתנה לעמו אהובו של ה' יתברך - היא תפילה זו של י"ג מכילין דרחמי: ה' ה' אל רחום וחנון וגו'. לכן מעלתה נשגבה בכל עת ובכל¹¹ שעה ויש בכוחה לשדד מערכות ולבטל

⁹ ולכן נהגו לומר מזמור 'לדוד יי אורי וישעי' בכל יום לאחר התפילה, ויש שנהגו לאומרו גם לאחר תפילת ערבית ולא רק אחרי שחרית, מפני שיש בו י"ג פעם שם הוי"ה כנגד י"ג מכילין דרחמי המאירים בחודש זה כנודע.

¹⁰ עיי בגמרא במס' ראש השנה דף יז ע"ב: "אי"ר יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח צבור והראה לו למשה סדר תפלה אמר לו כל זמן שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם ה' ה' אני הוא קודם שיחטא האדם ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה". עכ"ל. ועיי עוד ב'תנא דבי אליהו' זוטא (פכ"ג) ודו"ק.
¹¹ עיי בדברי ה'מגן אברהם' בסימן תקסה.

גזר דין שאפילו מעלת האבות הקדושים לא יכולה¹² להועיל... ולרוב מעלתה נחשבת כדבר שבקדושה שחובה לאמרה רק במניין, ואין היחיד רשאי לאומרה אלא רק בטעמי¹³ המקרא. ובפרט בזמן הגלות הנוראה שאנו שרויים בה, ושכינתא מייללת בהרע, ומחפשת כל ידיד ורע, ואין משלם ואין פורע, ובה השעה להיות מוסיף ולא גורע, וכיצד? על ידי י"ג מידות של רחמים, כפי שכתב חד מן קמאי הוא רבינו בחיי¹⁴ וז"ל: "הנה בזמן הזה שאנחנו שרויים בגלות ואין לנו כהן גדול לכפר על חטאתינו, ולא מזבח להקריב עליו קרבנות, ולא בית המקדש להתפלל בתוכו, לא נשאר לנו לפני ה' בלתי אם תפילותינו וי"ג מידותיו! ומתוך י"ג מידות אלו למדנו סדר תפילה ובקשת רחמים מאת אדון הכל יתעלה". עכ"ל.

וכל חודש אלול מתגלים יג מידות אלו המעוררות את האהבה העליונה ומזכירה לנו את מקומנו בעולמו של

---

¹² כך אמר הקב"ה לאחר תפילתו על ישראל שהזכיר בה את זכות האבות הקדושים: בשעה שתמה זכות אבות, נשאר זכות של יג מידות! זאת ועוד, שנינו בגמרא שיש ברית קיימת לשלש עשרה מידות שאינן שבות ריקם, וז"ל הגמרא במס' ראש השנה: "אל רחום וחנון אמר רב יהודה ברית כרותה ליי"ג מידות שאינן חוזרות ריקם שנאמר: הנה אנכי כורת ברית". עכ"ל.

¹³ כפי שכתבו הפוסקים, ועי' חידוש נפלא לדידי במ"ש בספר 'רץ כצבי' לגבי עשר נשים שיכולות לומר י"ג מידות של רחמים, ואינו נחשב כדבר שבקדושה שאסור לנשים, אך נחשב לדבר שמותר ברבים, והביא ראיה מדברי הגר"י ענגיל שגם נשים נכללות במניין עשרה לדין קידוש השם בפרהסיא, ומדברי הבא"ח ב'רב פעלים' לגבי מי שחטא כלפי חברו והביא עשרה לבקש מחילה ולא רצה חברו למחול, כדי שלא יחשדוהו מתקיימת גם כשאומר כן בפני עשר נשים. ומי"מ עי' בשו"ת 'משנה הלכות' (ח"ד סימן עח) שכתב שגם י"ג מידות נחשבים כידבר שבקדושה ולא יהיו אלא בעשרה גדולים בני חורין יעו"ש.

¹⁴ בפירושו לתורה פרשת כי תשא פל"ד פ"ו.

השם יתברך, שבחר בנו מכל העמים, לא מביט במעשינו הרעים ועוד מוסיף ומליץ יושר עלינו כדברי ¹⁵הזוה"ק בעניין דוד המלך ע"ה ומשם באר"ה, וכל שנה מחדש את המינויים הרוחניים והגשמיים בעולמו, כמלך שהומלך מחדש ומביא את בני פמלייתו עימו למשרדי ¹⁶המלוכה. לפיכך נהגו בקהילות בני ספרד ישמרם ה' יתברך, לקום באשמורת הבוקר בימי רצון אלו לבקש ולהתחנן לערוג להפציר בתפילה בתחינה ובבקשה, בחרטה גמורה על מעשינו בשנה זו ובכל ימות חיינו עלי חלד, ולבקש ולחלות פני אל שיחוננו ויעביר אשמותינו לבל יזכרו עוד, ולהיות רצויים לפניו כבתחילה כאילו לא חטאנו ¹⁷מעודנו.

---

¹⁵ עיי' בהקדמת הזוה"ק כמה כרכורים כרכר ס"מ לטרוד את הדמע"ה ממקומו בגן עדן וכמה הליץ יושר עליו השי"ת ברוב רחמיו!

¹⁶ כ"כ הגה"צ רבי אליהו אליעזר דסלר זצ"ל, ב'מכתב מאליהו' מאמר על יום ראש השנה.

¹⁷ עיי' ב'שערי תשובה' שכתב בש"א אות מב: "ועוד יתפלל בעל התשובה לאל השם. למחות כעב פשעיו וכענן חטאתיו. ושיחפוץ בו וירצהו ויעתר לו כאשר אם לא חטא. כענין שכתבו בדברי אליהוא על בעל התשובה אחרי היסורין (שם ל) יעתר אל אלוה וירצהו. **כי יתכן להיות העון נסלח ונפדה מכל היסורין ומכל גזירה. ואין לשם חפץ בו. ומנחה לא ירצה מיזדו.** והתאות הצדיקים מן ההצלחות להפק רצון מהשם ושיחפוץ בהם. ורצונו החיים הקיימים והאמיתיים והאור הגדול הכולל כל הנעימות. כענין שנאמר (תהילים ל) חיים ברצונו. ונאמר (שם פ) ה' אלהים צבאות האר פניך ונושעה. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אין לנו אלא הארת פניך. והוא ענין הרצון". עכ"ל.

ועיי' ב'אגרת התשובה' לגרש"ז מלאדי זיע"א שכתב: "אך כל זה לענין פפירה ומחילת העוון, שְׁנִמְחַל לוֹ לְגַמְרֵי מֵה שְׁעֵבֶר עַל מִצְוֹת הַמִּלְךְ כְּשֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִין מְזַכְרִין לוֹ דָּבָר וְחָצִי דָּבָר בְּיוֹם הַדִּין לְעֲנֹשׁוֹ עַל זֶה חֵס וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִפְטָר לְגַמְרֵי מִן הַדִּין בְּעוֹלָם הַבָּא. אִמְנֵם שִׁיחֵיהָ לְרַצוֹן לִפְנֵי ה' וּמְרָצָה וְחַבִּיב לִפְנֵינוּ יִתְבַרַךְ פְּקֻדָם הַחֲטָא לְהִיֹּת נַחַת רוּחַ לְקוֹנוֹ מְעַבְדוֹתוֹ, הִיָּה צְרִידָה לְהַבִּיא קָרְבָן עוֹלָה אֶפְלוֹ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה קֹלָה שְׁאִין בַּה פֶּרַת וּמִיתַת בֵּית דִּין, כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ רַז"ל בְּתוֹרַת

ואמרו בשם הר' רבי אלימלך מליז'נסק זיע"א לבאר בדרך רמז את דברי¹⁸ המשנה: "בא' באלול ראש השנה למעשר בהמה" שמי שמתעורר להתרומם ולהיות מעשר (מורם ומובחר כחלק גבוה) לפני הקב"ה רק בא' באלול - הרי זה מעשר בהמה ה' ישמור... שהרי כבר החל מט"ו באב מתחילים ארבעים יום שלפני בריאת העולם בכ"ה באלול, ומיני אז ראוי להתעורר ולבקש על¹⁹ עצמנו, ולאחר שבועיים של הכנות אפשר להגיע לראש חודש אלול ולהתחיל באמירת הסליחות בלב נשבר ונדכה, ולקבל שנה נפלאה²⁰ וטובה.

וידוע כי עיקרה של התשובה היא להיות חדש לגמרי! ולכן מזלו של החודש הוא בתולה, לרמוז על חזרה לטהרה ראשונית שאין בה פגם כלל²¹ ועיקר! וכבר

פְּהַנִּים עַל פְּסוּק "וְנִרְצָה לוֹ", וְכִדְאִיתָא בְּגִמְרָא פְּרָק קַמָּא דְּזִבְחִים דְּעוֹלָה מִכִּפָּרֵת עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה. וְהִיא דוֹרוֹן לְאַחַר שְׁעֵשֶׂה תְּשׁוּבָה וְנִמְחַל לוֹ הָעֶנֶשׁ, וְכִאֲדָם שְׁסָרַח בְּמִלְדָּ וּפִיִּסּוֹ עַל יָדֵי פְּרָקְלִיטִין וּמְחַל לוֹ, אִף עַל פִּי כֵן שׁוֹלַח דוֹרוֹן וּמְנַחֵה לְפָנָיו שְׁיִתְרַצָּה לוֹ לְרָאוֹת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ". עכ"ל.

¹⁸ מס' ר"ה פ"א מ"א.

¹⁹ כפי שכתבו גדולי עולם, ועיקרם בבעלי החסידות. (והזכרונם בשמותם, לביל שישי פרשת ואתחנן)

²⁰ עיי' 'חמדת ימים' שכתב: "ונוסף גם הוא לו לישועה ותועיל לו תשובתו הרמתה בחדש הזה להתקבל תפילותיו ראש השנה ויום הכפורים כי יתעטף נפשו בבקשו את פני ה' אלהיו מחילה וכפרה והחיים והשלום, שאם לא ישוב קודם איך יעזי פניו לשאול מאיתו יתברך כל אלה ואין מאומה בידו". עכ"ל.

²¹ ונראה לעניות דעתי אם יתאפשר לפני המלך העליון עפ"י דברי הגאון הנורא רבינו יהונתן אייבשיץ זצ"ל שבעת שבת דין היו מעברין את השנה, נמצאו כל אותן בנות שלש שאיבדו את בתוליהן מאיזו סיבה ה"י, ולא היה אפשרי בטבע שיגדלו בתוליהן חזרה שהרי הן בנות שלש, אם עיברו את החודש – חוזרים הבתולין וגדלין עפ"י הוראת בית דין כאן בארץ! שמשפיעים בגודלם על הווסתות של הנשים להיות יוסת קבוע על פי הוראת בית דין, ומקביעתן נשארת הילדה הזאת עוד חודש לפני גיל שלש, וצומחין בתוליה! ועפ"י דב"ק אפ"ל באימה שכך הוא הדין וההלכה בהלכות הנפש השבה לה' שאם

לימדנו ראש וראשון לכל בעלי התשובה הלא הוא רבינו יונה ע"ה, שלפי גודל הכיבוס של הנפש - כך תימצא²² הסליחה מה' יתברך!

והנה נודע מה ששאלו רבותינו מדוע תחילת דינו של אדם על דברי תורה? הרי השאלה הראשונה כשנכנס לדין²³ היא: "נשאת ונתת באמונה?" ונודע כי היא שאלת 'תוספות' המפורסמת, אך תירצו רבותינו, שאם יתחילו

כנועה היא לחכמי התורה בצורה מושלמת ומה שיכריעו עבורה למטה כך היא מקבלת - מן השמים מערים רוח טהרה על נפש זו ומצמיחים לה בתולים רוחניים כאילו לא חטאה מעולם!
וראיה לדבר בדברי 'אבי אבות הלכות התשובה' הוא **רבינו יונה** זצ"ל שכתב [בשער ב אות י]: "כאשר ישמע מוסר החכמים והמוכיחים יקשיב וישמע ויכנע ויחזור בתשובה. **ויקבל בלבן כל דברי התוכחות ושלא יגרע דבר מדבריהם**. והנה האיש הזה ברגע קטן יצא מאפלה לאור גדול. כי עת אשר יאזין ויסכית ולבבו יבין ושב ויקבל ביום שמעו דברי המוכיח. וקיים עליו להיותו עושה ככל אשר יורוהו תופשי התורה מן היום ההוא ומעלה להיזהר כאשר יזהירוהו יודעי בינה לעתים. עלתה בידו התשובה ונהפך לאיש אחר. **ומעת אשר קבל כזאת במחשבתו וגמר עליו ככה בלבבו קנה לנפשו זכות ושכר על כל המצות והמוסרים** ואשרי כי צדק נפשו בשעה קלה. וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (שמות יב) וילכו ויעשו בני ישראל וכי מיד עשו והלא לא עשו עד י"ד לחדש. אלא כיון שקבלו עליהם לעשות מעלה עליהם [הכתוב] כאלו עשו מיד...". עכ"ל יעו"ש באורך נפלא.

²² **'שערי תשובה'** [ש"א אות ט]: "וכענין הבגד הצריך כיבוס. כי המעט מן הכיבוס יועיל בו להעביר הגעל ממנו. **אך לפי רוב הכיבוס יתלבן**. וכן כתוב (שם נא) הרב כבסני מעוני. ותכבס הנפש מן העוון כפי אשר תכבס את לבה. שנאמר (ירמיה ד) כבסי מרעה לבך ירושלים". עכ"ל.

²³ עיי בגמרא במס' **שבת** דף לא, ועיי בגמרא **בסנהדרין** דף ז ע"א ועיי שם בדברי ה'**תוספות'** בד"ה: **אלא**. ומיד לאחר הקושיא כתבו לתרץ: "...התם באדם שעוסק בתורה מיירי אלא שלא קבע עתים והכא מיירי כשלא עסק כלל. אי נמי, שואלים לו תחילה על משא ומתן באמונה ומי"מ יקבל דינו תחילה על דברי תורה והכי דריש ליה לקרא תחילת גילוי דינו במה שנטשו מדברי תורה". עכ"ל. יעו"ש.

עם האדם לפי סדר המצוות: פו"ר, מילה, גיד הנשה וכו' ויענה האדם על כל שאלה: לא ידעתי! ישאלוהו מיד: מדוע לא למדת? ומה מענה ימצא בפיו? לפיכך תחילת דינו של אדם על דברי תורה! שלא יוכל לטעון לא ידעתי...

ומעתה, מובן שעיקר התשובה שנשתדל לשוב בה לפני ה' יתברך, תתחלק לשני עניינים עיקריים: הראשון – תפילה מעומק הלב! בקשה ותחינה מרובה כפי צחות לשוננו, וכפי שידענו שהמרנו את פיו של הקב"ה, אשר ברוב רחמיו וחסדיו האיני-סופיים המתין לנו שנשוב ולא דן אותנו כמעלנו. והתשובה המעולה היא במבחר שנותיו של אדם, בעודו צעיר ותאוותיו ערות - והוא שב לפני בוראו כדברי הגמרא ביומא, וכפי שפסק²⁴ הרמב"ם ורבינו יונה. ואי אפשר לבא לתשובה מעלייתא ללא ריבוי ההפצרה התחינות לפני ה' יתברך, בדרכים מדרכים שונות, בדברי פיוס וניצוח לפני מלך העולם, עד שיעיד עלינו יודע תעלומות שלא נשוב לחטאים הללו²⁵ לעולם.

²⁴ עיי' בפ"ב מהלכות תשובה לרמב"ם ה"א: "אי זו היא תשובה גמורה? זה שבא ליזו דבר שעבר בו ואפשר ביזו לעשותו ופרש ולא עשה מפני התשובה. לא מיראה ולא מפשולון פח. כיצד. הרי שבא על אשה בעברה ולאחר זמן נתיחד עמה והוא עומד באהבתו בה ובכח גופו ובמדינה שעבר בה ופרש ולא עבר זהו בעל תשובה גמורה. הוא ששלמה אמר: וזכר את בוראיך בימי בחורתיך. ואם לא שב אלא בימי זקנותו ובעת שאי אפשר לו לעשות מה שהיה עושה אף על פי שאינה תשובה מעלה מועלת היא לו ובעל תשובה הוא". עכ"ל. עיי' בכס"מ שם שמקורו טהור מדברי הגמרא ביומא דפ"ו ע"ב.

²⁵ עיי' בדברי ה'לחם משנה' שהקשה איך יתכן שיעיד עליו השי"ת כך? וכי בטלה ממנו הבחירה מכאן ואילך? ותיך נפלא בהבנה מחודשת ויפה לדידי שלוקח האיש השב בתשובה את הקב"ה כביכול לעד עולם שלא ישוב לחטא הזה! כלומר כל כך גמר במחשבתו שמאס בעבירה הזו! וז"ל: "ויש לומר דפירושו כך שבשעה שהוא עושה תשובה צריך שיקבל עליו לעד

השני – לימוד²⁶ תורה! ידוע כי התורה הקדושה מכפרת²⁷ עוון, כדברי הגמרא והמדרש. ועוד ידוע כי הקב"ה 'ממליץ' לעסוק בתורה בכל רגע ובכל דרך אפילו במחיר של עזיבתו יתברך²⁸ כביכול. ועוד נודע כי הקרוב לתורה הקדושה - קרוב לה' ²⁹יתברך! ועוד נודע כי התורה מגנה ומצילה את האדם בכל עת גם בשעה שלא עוסק³⁰ בה. וזו הסיבה שאנחנו תוקעים בשופר בראש השנה לפני שמחזירים את ספר התורה³¹ לארון הקודש, שתבוא התורה ותגן עלינו ותמליץ יושר לפני ה' יתברך, וזו

להשי"ת שלא ישוב לזה החטא לעולם והוא על דרך ואעידה לי את השמים ואת הארץ שמקבל עליו לעדים לשמים ולארץ והראיה שהביא היא כך כיון שהכתוב אמר כל תשא עון וקח טוב הרי כיון שאנו אומרים לו שלא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו הרי אנו מקבלים אותו לעד על ככה". עכ"ל.

²⁶ עיי' חמ"י שכתב: "...וכל איש ישראל צריך להוסיף לקח בימים האלה יותר משאר הימים **כי התשובה העיקרית היא עסק התורה** כמו שאנו אומרים בתפלתנו השיבנו אבינו לתורתך כי הרחוק מהתורה רחוק מהקדוש ברוך הוא ואין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד, ולכן עיקר התשובה בעסק התורה". עכ"ל.

²⁷ עיי' בגמרא במסכת ראש השנה די"ח, ומסכת יבמות קה

²⁸ מקורו ב'איכה רבתי' פתיחתא ב.

²⁹ כך לשון הזוה"ק (ח"ג דכ"א): "מאן דקריב לאורייתא קריב ליה קודשא בריך הוא בהדיה! ולפני כן הדגיש – "מאן דרחיק מאורייתא – רחיק מקודשא בריך הוא! יעו"ש.

³⁰ עיי' בגמרא מסכת סוטה דכ"א.

³¹ עיי' בדברי ה'משנה ברורה' בסימן תקפה סק"ג.

הסיבה שנהגו לקרוא ³²בתיקוני הזוהר בימים הללו דבר יום ביומו, שמעלת קריאה זו נפלאה מעט ³³סופר... לאור האמור לעיל אחי ורעי, ראה ראיתי לבקשכם בכל לשון של בקשה – למען ה' יתברך, וגם לרבות למענכם! למען תזכו לשנה מתוקה של שמחות וגיל, שנה של אושר נפשי, זוגי, משפחתי, רוחני, כלכלי, גופני וכו'. שנה שאם כבר תבקרו בבית חולים זה אך ורק כדי לחזור עם תינוק פרי בטנכם או פרי ילדיכם, בריא ושלם! שנה שתפרו ותרבו רוחנית ותזכו להשגת האלוקות בבירור מבלי לשעות לדברי התעוועים של העולם הזה ושיגינותיו... ולעולם אי אפשר לזכות לזה מבלי תורה, בעיון ובריבי! וראינו בוה"ר מה עלתה בימינו בשנה זו ה'תשפ"ב ה' ירחם! שנה שליוינו למנוחת עולמים גדולי עולם! צדיקי יסוד! אנשי חסד! שנה שאירעו בה צרות ³⁴נוראות לתפ"ץ...

---

³² עיי' חמ"י שכתב: "ועל כן כתב הרב זלה"ה כי עיקר הלימוד בימים האלה מראש השנה עד יום הכפורים צריך להיות בספר הזוהר, וביותר בספר התקונים שסגולתם רבה היא מאד בימים האלה לתקן את הנפש ושמש מוכיח עליהם כי המה שפי"ר התקונים לנשמה משופרי שופרי". עכ"ל. ועיי' במ"ש בעניותינו בהקדמת ספרנו הקט 'פרדת המלך' על תקו"ז, מכמה מקומות ומקורות טהורים בעניין נפלא זה, ותר"ץ... ³³ עיי' חמ"י שכתב: "...הנך רואה דלתקון התשובה לא מצא עזר כנגדו כי אם לקרות בספר הזוהר, ואף על פי שהיה יודע בו שאינו מבין בקריאתו מאומה והיה קרוב לטעות כמה טעויות בקריאתו אף על פי כן אמר לו שיקרא תמיד בו לפי שהן הן הדברים הנקנים באמירה, ואף קוצץ ומכניע הקליפה בל יראה ובל ימצא וחותם פי שטן מלהשטין עליו". עכ"ל. ³⁴ די לנו אם נזכיר את גדולי העולם שכבה אורם בהאי עלמא בגוף, מהגר"ח קנייבסקי זצ"ל שכונה: 'שר התורה' דרך עמוד התשובה בדורנו הרב הצדיק הרב אורי זוהר זצ"ל, ובתוך הגרי"ט וייס זצוק"ל ואחרון הכביד מרן חכם שלום כהן זצוק"ל איש האמת. זכותם תגן עלינו אמן, אך חוץ מיכל וחולי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזה' זו פטירת הצדיקים, היו גם לצערנו פיגועים נוראים במקומות שלא ידעו שכול

וכיון שראינו את התועלת של הלומדים בכולל בסדר שערכנו אשתקד בחסדי שמים, ואת הסיפוק האדיר שזה נתן להם להיכנס לשנה החדשה³⁵ כ'דרופתקי דאורייתא' ולא במאיכות אחרת מחמת טרדות ועול פרנסה או בריאות ה' יצילנו, וכן לאור הביקוש של שאר החברים ממתפללי בית הכנסת, חברי השיעורים בכל רחבי הארץ תה"ל, בחול ובשבת קודש, החלטנו לפתוח את הדברים לכולם - לתת אפשרות לכל מי שרוצה לנסות לקבל על עצמו עול של לימוד תורה רציני ועוצמתי לקראת השנה החדשה, לבא עם יבול שבין כך הוא מחוייב בו מעת לידתו, אך החודש הזה יהיה רק הסיבה³⁶ ללימוד, והיה זה שכרנו, וגם מי שהצליח מחצית או שליש ורביע – אשריו! הרי אין הקב"ה מקפח שכר אף³⁷ בריה כנודע. ככלל, ראוי בוודאי שכל מי שיכול ללמוד בעיון, בשימת כל ליבו בהבנה של כל הלכה, מה מוצאה? ומה מובאה? מהם הענפים המתפשטים ממנה? לשנן לחזור ולשנות,

---

חבלי כמו העיר בני ברק ואלעד וכו' והכל מהכל בשנה אחת מלאה צרות צרורות, שהותירו משפחות שלמות שכולות רח"ל לתפיץ, והכאב הגדול עוד יותר מפטירת הצדיקים ותלמידי החכמים ששום דבר בעולם לא עצר את הנופש, החופש, בין הזמנים, טיולי ההבל והסרק, ואף שחובה קדושה להתרענן ולהחליף כוחות בבחינת: "וקוי ה' יחליפו כח" מ"מ הנהירה החולנית לחו"ל, למעונות גויים, למותגי שקר ויעדי הבל מחליאים, מסבירים שחסרה לנו ההבנה מה הפסדנו, ואין לנו קשר חזק ואיתן עם גדולי התורה בדור לצערנו! ואין בדברים הללו שום קטרוג על בני הדור שגם כך עוברים תלאות ביסורי גוף ונפש, אלא רק בבחינת האמור ב'**תנחומא**': כשיש 'דין למטה' זה מונע 'דין מלמעלה' ונקודות לעוררנו לאמת, ודי בזה. עיי בגמרא **סנהדרין** צט ע"ב ודו"ק.

³⁵ עיי בגמרא **סנהדרין** צט ע"ב ודו"ק.
³⁶ מאחר וידוע שקשה לעלות לבד יותר מאשר אם דוחפים אותנו מאחורה, או לכל הפחות אחד מחזק את השני ועולים יחד, וכאן בחודש הזה הקב"ה מושך אותנו מקדימה בהארה נפלאה, וצריך רק לצאת לדרך...
³⁷ עיי בגמרא **פסחים** קיח ע"א.

בודאי כך³⁸ ראוי! אך כיון שבתוך עמי אנכי יושבת, וראוי לנו תחילה להרגיל את עצמנו בקריאה בלתי פוסקת, להרגיל את העינים לאותיות, ללשון לימודים – להבין דברי חכמים וחדויותיהם, משל ומליצה, השאלה והדמיה מדברי חז"ל הקדושים, ובר כבוד להעמיק חקר עד היכן שיד שכלנו מגעת, לפיכך קבענו את הסדר הר"מ, להביאנו לידי הַסְפֵּק שירגיע את הנפש, וממנו נתעלה למדרגה עליונה יותר בלימוד³⁹ עיוני.

סדר הלימוד הקבוע לכל מי שירצה, יפורט להלן. השתדלנו לחלק את התנ"ך כולו (החל מבראשית) כדי להגיע עם עשרים וארבעה כתבי הקודש שנקראו כ"ד קישוטי כלה, והם צירופי שם אדנו"ת ליום הדין שורש שם אדנו"ת. ועם תורה שבעל פה בשורשה - הן המשניות כידוע, שבהן בניגוד לתורה שבכתב, ראוי להבין לפחות כללות⁴⁰ העניין כפי שכתבו הפוסקים.

---

³⁸ עיי' בספר הנפלא 'שירי משכיל' לרבי הלל מקלאמיא צוק"ל חביבו של מרן ה'חתם סופר'. כמה האריך הרחיק העמיק בגודל העניין של לימוד בעיון והבנה.
³⁹ וידוע מכמה וכמה סיפורים על גדולי ישראל שהמליצו בחום לתלמידים שנתקשו בקריאה והבנה מעמיקה, ללמוד בבקיאות ובפשיטות, ולאחר מכן כשהתרגלו לקריאה וללשונות חז"ל – יחזרו ויעמיקו כפי שכלם. ונדוע לי מפי מגידי אמת תלמידי גאון אחד שחיבר ספרים בעיון התלמוד שהיה רפה השכל מאוד וקשה העיון, ואמר לו ראש הישיבה שלו שילמד בבקיאות על סדר הש"ס, ועשה חייל וקיבל חשק לחזור וללמוד בעיון בבחינת דברי הגמרא בשבת סג: "לעולם ליגרס איניש והדר ליסבר – ואף על גב דלא ידע מאי קאמר" והצליח יותר מכל חברי השיעור שלמד עימהם! ישמע חכם ויוסף לקח לעצמו ולבניו, תלמידיו שומעי לקחו וכו'.

⁴⁰ ויזכר על טוב הרה"ג רפאל פרנסיס זצ"ל שחיבר ספר 'משנת רפאל' על ששת סדרי משנה בלשון קלה וצחה עם עיונים קלים למי שירצה, אך חידושו בפירוש המשובץ בין המילים ובזכותו זכו כמה מבני הקהילה הקדושה לסיים ששה סדרי משנה בהבנה כמה פעמים כ"י בפ"י, ולא לחינם קבע מלך מלכי המלכים את תאריך פטירתו על מיטתו ללא חולי או צרה ביום

ראוי לשית את לבנו ליסוד מוסד וכלל ברזל עבורנו: ככלל, בכל השנה כולה – ראוי שנעסוק בעיקר בהלכות למעשה כפי שכתבו גדולי הפוסקים ועל צבאם מרן מלכא מוה"ד ב'הליכות עולם' ועוד, אלא שנוכחנו לדעת והחוש העיד על כך בבירור, שיש רפיון בלימוד מחמת שהיאוש מכרסם בלב החפצים ללמוד הם בעלי הבתים היקרים, שרואים שלימוד התורה לכאורה אינו מושג, שבשבוע לומדים אולי עשר עד עשרים הלכות על בוריין, ונשארו חסרים עדיין באלפי הלכות שטרם הגענו⁴¹ אליהם, ומי אמר שאיננו נכשלים באי-קיומן? לפיכך ראינו לנכון להמחיש את 'מושגות' התורה – הנגישות שלה לכל יהודי באשר הוא, ומשם הדרך קצרה לרכוש ידיעה בכל ההלכות בשו"ע, ובעיקר ההלכות הנצרכות ליום-יום.

השנה הוספנו גם תרי"ג מצוות בקצרה, כדי שיכנס לראש מה חובתנו בעולמנו, חוץ מההלכות תשובה לרמב"ם, ומוסר של רבינו יונה בכל יום. הדברים הנ"ל

סילוקו של מחבר המשניות רבינו הקדוש, ונמצא ללא רוח חיים באשמורת דבר שהיה לפלא, מאחר ורוב ימיו היה קם מיד אחר חצות לעסוק בתורה הקדושה בקדושה וטהרה.
⁴¹ ה'מעדני יום טוב' על הרא"ש כותב שיש בחלק יו"ד בשו"ע 3687 סעיפים, וכך בדיוק למרבה הפלא יש גם בחלק 'חושן משפט' בשו"ע! וביחד זה עולה: 7374 סעיפים!!! והיכן חלק 'אורח חיים'? ויאבן העזר!... נמצאו למעלה מרבת סעיפים כיהלכה למעשה... ומכך יכולים להגיע לייאוש חלילה... אע"פ שלא עליך המלאכה לגמור!! אך כשרואים שיש הצלחה לסיים את כל התנ"ך [בהגדרה, מאחר ועוד צריך ללמוד את זה בהבנה ועיון לכשיתאפשר בעז"ה], ואת כל המשניות שיש בששה סדרים, סה"כ: 4192 משניות! [זרעים – 655, מועד – 681, נשים – 578, נזיקין – 685, קדשים – 590, טהרות – 1003 וסה"כ ישנן 523 פרקים (ועוד שני פרקים שנוספו במרוצת הדורות: פ"ד ממסכת ביכורים, ופרק 'קניין תורה' הוא פ"ו דמסכת 'אבות' כנודע) וכשיש אפשרות להקיף את כל זה, אפשר להקיף את כל השו"ע].

הם ערך מוסף לזמן איכות עם השי"ת בשעה שיחה של 'התבודדות' לפרש ולבאר שיחתנו לפני ה' יתברך, לבקש על עצמנו, נשינו, בנינו, בנותינו, על חיינו הרוחניים, על מציאותינו הגשמית, על כל אותם דברים שרצינו חלמנו ולא קיבלנו...

מי שהדברים הר"מ לא מספיקים לו, מחמת שזמנו בידו - יוסיף לימוד הלכה בעיון על סדר השלחן ערוך כפי השגתו, ואם אינו בר-הכי, לכל הפחות לימוד של הלכה בלשון המובנת לו כגון: ספרי רבינו עובדיה יוסף ע"ה וכד'. גם מי שלא יוכל לקיים את כל הר"מ מחמת שזמנו לא בידו, או מסיבות אחרות – ילמד לפחות חלק מהרשימה להראות את נכונותו ללמוד ולהתקדם, ואזי יוסיפו לו מן השמים כמאמרם ז"ל⁴² עה"פ: "יהיב חכמתא לחכימין ומנדעא ליודעי בינה" וכפי רצונו וחשקו כך מן השמים ימלאוהו כמאמר הכתוב: "הרחב פיך ואמלאהו".

על כל האמור לעיל ראוי להזכיר ולהדגיש את דברי הגמרא⁴³ הקדושה שכל לימוד התורה שבעולם אינו אלא השער לבית! כלומר, העיקר בקשר שלנו עם השי"ת אינה התורה הקדושה בלבד, אלא יראת שמים! ומי שלומד תורה ללא יראת שמים שקודמת לכך – הרי דומה למי שקונה דלת כניסה לבית, שעדיין אין לו בית... לשם מה צריך שער ודלת? כך מי שלומד תורה ללא יראת שמים, הרי הוא קונה 'דלת' ללא בית! הבית של היהודי

⁴² עיי בגמרא בברכות דף נה ע"א על הפסוק **בדניאל** פ"ב פכ"א.

⁴³ עיי בגמרא בשבת דל"א סוע"ב: "אמר רבה בר רב הונא כל אדם שיש בו תורה ואין בו יראת שמים דומה לגזבר שמסרו לו מפתחות הפנימיות ומפתחות החיצונות לא מסרו לו בהי עייל מכריזו רבי ינאי חבל על דלית ליה דרתא ותרעא לדרתא עביד אמר רב יהודה לא ברא הקב"ה את עולמו אלא כדי שייראו מלפניו שנאמר: והאלהים עשה שייראו מלפניו...". עכ"ל. יעו"ש.

עובד ה' זה יראת שמים! הדלת כניסה לבית זו התורה!
לפיכך, כל מי שמתחיל סדר לימוד מסויים, בין הלימוד
הר"מ ובין לימוד אחר שבעולם, ידע נאמנה שללא יראת
שמים שתקדם לחכמה – אין תורה! אין דבקות בה! אין
עולם הזה! אין עולם⁴⁴ הבא!

קנצי למילין אשים בדברים הקצרים הללו, לאחר שברור
לכל מבין, שעיקר כל לימוד הוא ה'יראת-שמים' של
הלומד, לפיכך יתפלל על כך שתקדם יראתו לחכמתו,
ומי שלא זכה עדיין לחוש את יראת השמים, עם ריבוי
הקריאה תתווסף בו יראת⁴⁵ שמים וינסכו בו רוח טהרה
משמי שמיא, ויזכה לקרבת אלקים!

בל נשכח שהשנה חזקנו את ההכרה והזהות עם דמותו
הפלאית של האדמו"ר הקדוש והנורא מקלוייזנבורג
צאנו ע"ה, שלימד אותנו מעט מהו יהודי בעולמו של ה'
יתברך...? ואיך ההסתכלות הנכונה על כל דבר, וכמי
שעבר שבע מאות שבעים ושבעה מדורי גיהנם עלי
אדמות, השכיל לראות את ה' יתברך בכל צעד ושעל...
ולהלן מעט ממה שנכתב אודותיו, כדי שנקבל יראת
שמים טהורה, שכפי שכתבנו לעיל – זה עיקר היהודי:
"בשיא היגון והצרות לא חדל מללמוד, להתפלל ולקיים
מצוות שבין אדם לחברו. סיפר אחד משרידי הגטו כי
עמד בעקשנות נוראה גם בתנאי רעב קשים ביותר ורפיון
הגוף לא לאכול טריפה, להניח תפילין בכל יום (אותם
החביא בסיכון רב), לארגן תפילה בציבור, לא לאפשר
לקלגסים הנאצים לגלח את זקנו בתער על אף המכות
הנמרצות שהפליאו בו והוא שותת דם, להימנע

---

⁴⁴ שעל זה מסיימת הגמרא שם בסוף העמוד שאפילו אם ענה
על כל שאלות שמיים בחיוב, עדיין בודקים אם הכל נעשה
ביראת שמים שהיא האוצר של חייו הרוחניים אזי מתקבל
לעולם הבא...

⁴⁵ כמו שכתב הרמב"ם בפירוש המשניות.

בתחבולות שונות ומשונות מחילול שבת. יחד עם זאת, לא הניח לאחר לעשות את מכסת העבודה המוטלת עליו. כל זה הגביר את חמתם של אנשי הקאפו שהציקו לו מאוד והפליאו בו את שבטם. גם כשרמסו אותו ברגליהם, היה לוחש: "צדיק הוא השם כי פיהו מריתי", או שהיה אומר: "תהא מיתתי כפרתי". או "תחת אשר לא עבדת את השם אלוקים בשמחה...". התנהלות זו הביאה אט אט לשינוי אף ביחסם של אנשי הקאפו אליו, עד שיצאו לו מוניטין של איש קדוש ובמקום להציק לו, הרבה מהם נטו אליו חסד.

באחת ההזדמנויות סיפר שבתקופה זו התהלך עם נעלי עץ לרגליו. יום אחד נזדמנה לו נעל מרופדת ועליה חתיכת עור. כשהרימה, התברר לו שזאת חתיכת קלף מפרשיות תפילין ועליה כתוב: "הישמרו לכם פן יפתה לבבכם..." והוסיף: "ופרצתי בבכי... היטב חרה לי מביזיון הקודש, וגם נחרדתי מן הרמז שרמזו בזה מן השמים...".

בשואה איבד רבי יקותיאל יהודה את כל בני משפחתו ובהם אחד עשר ילדיו. כשנשאל כיצד הצליח להתגבר על ייסורי האיוב הללו, הסביר: "איבדתי את כל משפחתי, איבדתי את הכל – אבל את הקב"ה לא איבדתי".

סיפר אחד ממיודעיו כי במו עיניהם ראו איך שמקיימים בידו של הרבי את דברי חז"ל: "בדרך שאדם רוצה לילך בה, מוליכין אותו". הייתה לו סייעתא דשמיא מיוחדת במינה שיוכל לקיים את המצוות אפילו בגיהנום הנאצי, "ומן השמים סובבו בהשגחה פרטית נפלאה שיהיה בידו למלא את כל תשוקות ליבו, עד שלא החסיר אפילו מנהג כשר כמו לאכול תפוח בליל ראש השנה או להדליק נרות חנוכה בשמן זית, ולאכול פירות בט"ו בשבט, שלא לדבר על כזית מצה בליל פסח, שאפייתו קשורה הייתה בשלל הרפתקאות וסיכונים".

כשהגיעו חיילי הצבא האמריקאי והודיעו של שחרורם ומתן אוכל עבורם, היה היחיד מבין קהל צפוף של עצמות ושלדי אדם מורעבים שביקש מחיל השחרור אוכל כשר בשל היותם יהודים...

את זכייתו להינצל מהתופת, להקים ישיבה מפוארת ולהעמיד דור חדש הממשיך בשרשרת הזהב של אבותינו, תלה בדבר אחד ויחיד שזקף לזכותו: "שגם בזמנים הקשים ביותר שעברו עלי, לא באתי אף פעם בטרוניה כלפי שמיא, כל גל וגל שעבר עלי - קיבלתיו באהבה".

בשנת תשכ"ב נשא בפני התלמידים דברי פתיחה מאלפים בהם הרחיב את דיבורו בעניין החיוב הכללי המוטל על בני הישיבה לרכוש מידות טובות ולהתנהג בדרך ארץ כלפי ההורים וכל מי שגדול ומבוגר ממנו. "זה המפתח לקניין התורה", אמר. בפתיחה אחרת אמר: "שאלתי ובקשתי אשר לא רק אתם תלמדו את הגמרא, אלא שהגמרא תלמד אתכם".

ייסד את בית החולים לניאדו, בי"ס לאחיות, מוסדות ליתומים ובכך קיים את נדרו שאם יינצל מן התופת בשואה, ינסה תמיד להציל יהודים. ימים ספורים לפני פתיחת בית החולים, אמר לסגל הרפואי, בהם פרופסורים ומומחים ידועי שם, "בבואי להקים ולפתוח בית חולים חדש לאוכלוסיה הרחבה, שואף אני לא רק שיקפידו בו הקפדה מלאה על שמירת שבת וכשרות, ולא רק שיעסיקו בו רופאים מעולים ממדרגה ראשונה, אלא גם ובעיקר שכל העובדים פה יהיו בעלי לב יהודי חם! שיאהבו את החולה! שמטרתם הבלעדית תהיה ריפוי החולה ולא ריפי המחלה".

בסוף ימיו ייסד את גולת הכותרת – 'מפעל הש"ס', במסגרתו לומדים אלפי אברכים דפים רבים של גמרא רש"י ותוספות על דרך הבקיאות על מנת שירכשו ידע נרחב בתלמוד וכך יזכו לתלמוד גם בעיון בצורה טובה

ונכונה. שאיפתו הייתה לגדל דור אברכים שילמדו וידעו את כל הש"ס כפי שהיה בימים עברו – 'ש"ס יידן'. רשת הכוללים שייסד פרושה לא רק בארץ ועם הצלחתה המשיך בייסוד 'מפעל הש"ס העולמי'. בכוללים אלה מסיימים את הש"ס בכל שלש שנים ונבחנים בכל חודש על עשרות דפי גפ"ת בעל פה". ע"כ. זיע"א.

ומעתה כל אחד מאיתנו יתבונן היטב, כל יהודי עובר משברים, נסיונות, מעברים, הן בנפש והן בגוף, הן כלכלית והן משפחתית. אך השאלה היא איך הוא מתייחס לאותם היסורים? האם הוא עושה הכל, אבל הכל כדי שהייסורים הללו יגמרו כבר...? או שהוא משתדל בכל עוז ותעצומות להבין שהקב"ה האבא הרחום שלנו אוהב אותנו יותר ממה שאפשר לנו להעלות בדעתנו, ואם הוא מייסר אותנו באיזה עניין שיהיה, יש לו סיבה! הוא קורא לנו! הוא מבקש את קרבנתו! הוא שולח מסר שנבין!!! מה הועלנו אם התפללנו שהייסורים יגמרו, ותפילתינו התקבלה, והם חלפו – אך את המסר לא קלטנו...?

האדמו"ר הקדוש לימד אותנו איך להסתכל על יסורים? להבין ש"טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו" – זה לא פסוק גרידא אלא אמת מוחלטת! שהקב"ה הוא "אל אמונה ואין עוול, צדיק וישר הוא". וזה מוחלט!

זו יראת שמים פשוטה שראוי לכל אחד מאיתנו לעבוד עליה, להתפלל עליה, לבקש ולהתחנן שיוזכהו השי"ת להבין מה רצונו ממנו בהאי עלמא שפלה, ויהיה לבו מלא בוש שופלות מחד, ומלא שמחה על היותו יהודי מאידך, כמו שכתב כמה פעמים האדמו"ר מקומרנא.

לטובת הלומדים נעתיק את הסדר שכתבנו אשתקד, וב"ה עזר ללומדי הכולל היקרים, ומתאים לכל מי שרוצה להתעלות לעשות כפי הסדר הזה, או חלקו!

סדר חודש אלול בלימוד והנהגה

- א. קבלת תשובה מעומק הלב לקיים דברי האריז"ל, שלא יהיה בבחינת: "ולרשע אמר וכו' ח"ו. ביום שיש וידוי (ככלל יש כל החודש, למעט שני ימי ר"ח וער"ה) לומר וידוי מעומק הלב. פלאפון כבוי למעט מקרים של פיקוח נפש בבית ח"ו (מי שאינו יכול לכבות את הפלאפון – שיוציא אותו מחוץ לבית המדרש עד שמסיים), כובד ראש ורצינות בלימוד האישי והקבוצתי – אין ציניות או ליצנות בשום אופן (האסורים גם כך כל השנה), אין שיחה בטילה ואין הערות לאיש! רצוי 'תענית דיבור' בזמני הכולל, אך אין חיוב לְדַבֵּר, כדי שהלימוד יהיה⁴⁶ בשמחה.
- ב. בסיום הלימוד – בכל זמן ביום, הן הלומד בבוקר, או בצהריים או בערב: עשר דקות של סיכום והתבוננות: מה למדתי היום? הודאה מעומק הלב לה' יתברך שזיכני להיות מחובשי ספסלי⁴⁷ בית המדרש, ובקשה לעתיד שאזכה גם כן כך למחר!

---

⁴⁶ חובה לזכור את דברי קדשו של הרב **וולבה** ע"ה, שלכל הדעות בדברי הגמרא בר"ה די"ח מהו כל באי עולם עוברים לפניו כיבני מרון מובן שכל אחד נמצא לבד ממש עם בורא עולם!!! והוא מבהיל כל נים בגוף ומרעיד כל שערה למי שלב בשר לו... להיות לבד לבד לא עם מקובל אלקי שרואה נסתרות מעשיי, לא עם מי שקיבל מידע על מעשיי בחושך... אלא מי שהחייה אותי בשעת העבירות, המחשבות הרעות, מי שהאציל נשמתו, ברא יצר ועשה אותי, האמין בי שאהיה טוב יותר השנה, ובכלל. איתו יש פ"א ביום ר"ה...

⁴⁷ ידוע שללא תפילה אי אפשר לזכות לכתרה של תורה, כמו ששינו בגמרא במסכת **נדה** דף ע: "מה יעשה האדם ויחכם? ירבה בישיבה! הרבה עשו ולא הועיל להם? אלא יבקש רחמים ממי שהחכמה שלו שנאמר: "כי יי יתן חכמה מפיו דעת

ג. כיון שכתבו כל רבותינו שבימים אלו מרבים בגירסא בתורה לטהר ולזכך את הפה מכל מום רע ולהכשיר אותו לקראת עבודתו הנפלאה והיקרה בימים הנוראים בר"ה וביום הכיפורים ככלי שרת ממש, ומכוחו לכל השנה כולה, לכן סדרי הלימוד לחודש זה יהיו כך אי"ה:

✓ כל יום מתחיל עם קריאת תהילים של אותו יום.⁴⁸ (לא לשכוח שישי ושבת!)

✓ **כשלושים פרקי תנ"ך** (סה"כ בתנ"ך כולו יש 929 פרקים, ובחלוקה זו יש זמן להשלמות) וכתב הגר"ח

ותבונה" כלומר בלי זה וזה אי אפשר! ולכן תיקנו תפילה קודם הלימוד, ותפילה לאחר הלימוד כדאיתא **במרו** באו"ח סימן קי יעו"ש. וטוב להודות על הזכות ולקבל זכות נוספת, שהרי כמה טובים מעמנו היקר מעבירים יום אחרי יום, ופורטים שנים על גבי שנים בעולם הזה ללא תורה...!?

⁴⁸ כתוב בספרים הקדושים **שדוד המלך** ע"ה בהיותו נשמה כללית של כל ישראל, הכניס את כל התפילות לכל הצרות של כל היהודים בעולם לא יבוא ולא יהיה, בתוך התהילים, ולכן ראוי לכל אחד להכניס את עצמו בתוך מזמורי התהילים כאילו נכתבו עליו ממש! למשל: כשאומר 'הושיעני אלקים כי באו מים עד נפשי' יכוין ממש על צרותיו האישיות, משפחתיות, נפשיות, וכיו' ואז הקריאה מעומק הלב, ופועלת את פעולתה העצומה. דבר נוסף בשם ה'בעל שם טוב' הקדוש שבכל יום כל יהודי יאמר את המזמור שכנגד שנותיו כגון אם הוא בן עשרים, יאמר כל השנה את מזמור כא בתהלים, וביום הולדת עשרים ואחת יעבור לומר את מזמור כב כל השנה הבאה וכן הלאה! תמיד את המזמור שמכוון לשנה הבאה עליו לטובה, ויש בזה תועלת נפלאה לנשמה, כל השנה ללא קשר לאלול בדוקא.

⁴⁹ מקובל שיש בתנ"ך 929 פרקים [אף שחלוקתם לא נעשתה ע"י חז"ל הקדושים, וזו הסיבה שהרה"צ הרב **וולבה** זצ"ל היה כותב ומזכיר 'עליות' ולא פרקים...]. ובתוך הפרקים יש שלש מאות ושש אלף שבע מאות חמישים ושמונה מילים (306,758), ומיליון מאתיים ושש אלף ושש (1,203,006) אותיות! כך נמסר לנו על ידי מי שחיפש במקורות חיפוש אלקטרוניים, ונפלא כמה אפשר להשיג בחודש אחד!

פלאג'י ועוד, שנהגו לגמור את כל התנ"ך בחודש אלול, (לא לשכוח לומר 'בלי נדר') וכיון שאנחנו עמלים לפרנסתנו בחצי היום או רובו, אין לנו אלא להכניס את כל מה שאפשר בזמן שנותר אי"ה, ומן השמים יגמרו בעדנו.

✓ תיקוני הזוהר הקדוש לפי החלוקה היומית למי שלא הספיק (רצוי לא בזמן הסדרים הקבועים).

✓ ח"י פרקי משנה ביום עם 'משנת רפאל' או מפרש אחר לבחירתכם. (בחלוקה כזו, ביום ראש השנה מגיעים עם ששה סדרי משנה בעז"ה – כל תורה שבע"פ!)

✓ הלכות תשובה להרמב"ם – עשרה פרקים בסך הכל, יש לחלק כפי ההתקדמות האישית את הפרקים כדי לסיימם עד ר"ה בעז"ה, אפשר שלשה פרקים בשבוע ולאחר מכן להתעכב על מקומות שדיברו אלינו יותר. (והשנה בעז"ה לימוד הלכות תשובה ייעשה אי"ה קודם אמירת הסליחות בשיעור הקבוע שנתייסד השנה ברמב"ם והתחלנו בהלכות תפילה באשמורת, כך נמשיך ב'הלכות תשובה' מהשעה: 04:30 בקירוב, עד לסליחות).

✓ לימוד 'שערי תשובה' לרבינו יונה יחד עם 'אגרת התשובה'. בקצב אישי, לא חייב לסיים אך כן חייב להתבונן כהוגן ולעורר נקודות בנפש הדורשות תיקון לפי מה שכתב אותו גאון וחסיד, לסכם את הדברים בפנקס קטן ולעבוד עליהם בעתיד.

✓ התבודדות⁵⁰ ושיחה עם אלקים, ברגע של התעוררות בלימוד או בקריאה. הלימוד והזיכוכ של

---

⁵⁰ ראוי להתעכב מעט ולהתבונן, היחיד בעולם שאני תלוי בו זה ה' יתברך. היחיד שנותן לי אוכל, ואת היכולת לאכול, את הטעם בפה, את העיכול של האוכל, את היכולת לפנות פסולת

הפה מביאים אותנו למקומות נפלאים שראוי לתופשם, ולפיכך כשהתעורר הלב ברגע מסויים מאיזה עניין – ללבות את האש בדיבורים חמים לה' יתברך בסגנון האישי, אפשר בצורה כזו... אנא יי יתברך וכו'.

ד. הלימוד הר"מ מתקדם מידי יום ביומו, מי שלא יעמוד על המשמר יצבור ריבית והצמדה⁵¹ בלימוד, וכבר נודע שפקקי תנועה לא משמחים בדרך כלל, ועדיף תנועה זורמת, קל וחומר בפקק לימוד...

זה ה' יתברך. היחיד שבאמת אפשר לסמוך עליו שלא יבגוד בי והוכיח את זה רבבי רבבות פעמים אין קץ זה השם יתברך, ובעינינו ראינו זוגות שלא שמרו אמונים זה לזה רח"ל, חברים שבגדו, שותפים שמעלו, בנים ובנות שהפנו עורף למולידיהם ללא שום סיבה גלויה או נסתרת, והיחיד היחיד בעולם שנמצא איתנו תמיד ושמר אמונים לתועלתנו הנצחית למרות כל מה שעשינו נגד רצונו זה ה' יתברך!!! ומעתה, כמה נואלנו שאנחנו מתייחסים לכל מיני גורמים חיצוניים ודואגים בכל לב: 'מה יגידו?' 'איך זה יראה?' 'האם זה יתקבל?' ולבי שואל: "האין זו עבודת ה' בשיתוף רחמנא ליצלן? ממש כמו עבודה זרה... לשתף עוד מישהו בעבודת ה' שלי? למה? הוא נותן לי משהו באמת?! ואין הכוונה שמותר לפגוע באיזה אדם בעולם, קל וחומר ביהודי!!! אלא שלא נשנה את עבודת ה' הצרופה והאמיתית בשביל איך שאני יראה, או 'מה יגידו' והוא עיקר גדול למי שמתבונן, שלצערנו רבה העזובה בנושא הזה, ובשעת התבודדות אמיתית אפשר להגיע לאמת הזאת, ולעשות תשובה על הרגעים האפלים שיעבדתי את הסביבה, והמודה על האמת יראה כמה צריך לשוב על זה לפני ה' יתברך!!!

⁵¹ צא ולמד ממרן שה"ת הגר"ח קנייבסקי זיע"א, שבעת פטירת רעייתו הרבנית ע"ה או בתו ה"י, ישב 'שבעה' ונאסר בלימוד התורה כנודע מדברי מרן השו"ע ביו"ד סימן שפד ס"א, ואע"פ שלומד שבעה דפי תלמוד בבלי מידי יום, חוץ משאר לימודי קודש, עכ"ז בימים שלאחר מכן השלים את הדפים שהחסיר בעל כרחו, והמשיך בהתקדמות הרגילה. 'כזה ראה וקדשי' (רש"י שמות יב, ב, ועיי' מסי' ר"ה ד"כ).

ה. תרי"ג מצוות – מי שיוכל על סדר 'ספר החינוך' כעשרים מצוות ביום, מוטב. מי שיתקשה, שלכל הפחות יאמר את כל התרי"ג מצוות בשמותם כפי שאנו אומרים בליל חג השבועות, כאשר כל שבוע יסיים את התרי"ג, ונמצא חוזר על המצוות בכל החודש כארבעה פעמים לפני ראש השנה.

ו. עצה טובה: לא כדאי לעשות הפסקה קבוצתית! לכן כל מי שצריך רענון, קפה, סיגריה (למי שעדיין מעשן) שיצא לבדו, יעשה את המצטרך לו – וישוב! הדבר מוכח שהפסקה קבוצתית גוזלת המון זמן יקר, ובאלול כל דקה כמו חודש לרוב יקרותה! עיקר העיקרים בחודש אלול זה ה'התכנסות'! לא התפזרות לסביבה, אלא ה'חדר יחוד' של כל אחד מאיתנו עם ה'יתברך, לקראת ה'משפט האישי' שיש לנו בראש השנה והחותם ביום כיפור והושענא רבה! ולכן מה לנו בשיחות בטלות והעברת זמן יקר...? ! צא, התרענן, וחזור נא לעבודת ה' האישית שלך!

ז. שאר הדברים שראוי לעשות בחודש אלול בצורה כללית (וכל אחד בצורה פרטנית יעשה איך שרואה לנכון בליבו, וכפי המידות והדעות שצריך⁵² לתקן: גאווה, כעס,

---

⁵² שכן כתב הרמב"ם ע"ה בפ"ז מהלכות תשובה ה"ג: "אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה כגון זנות וגזל ונגבה. אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו ולשוב מן הפעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן ההתול ומרדיפת הממון והפבוד ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן מן הכל צריך לחזר בתשובה. ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה שבזמן שאדם נשקע באלו קשה הוא לפרש מהם". עכ"ל.

עריות, רדיפת ההיתול והמאכלים וכו' ו'לב יודע מרת נפשו'
מה צריך לתקן ביותר, וכך יעשה):

✓ חסד – מידי יום ביומו, חק נתן ולא יעבור! הכי הכי חשוב: בבית עם האשה (למי שנשוי, ומי שעדיין לא – עם ההורים!) וכל רגע של חסד, לומר (במקומות שאפשר לדבר, לא בשירותים וכד') שהחסד הזה יכפר לי על חסד של חטא בעבר בגלגול זה ובגלגולים אחרים. מי שאין לו אשה ולא הורים שיעשה חסד עם בניו בנותיו חבריו וכד' ולא יעבור עליו יום ללא חסד בגופו.

✓ צדקה – להרבות צדקה בחודש⁵³ זה, אפשר להפריש סכום לצדקה מראש החודש ולחלקו לחלקים שוים שבכל יום באלול יתן סכום לצדקה כשהחלוקה היא בעדיפות של: עמלי תורה עניים, יתומים אלמנות, וכל הקרוב הקרוב בגדרי הצדקה הידועים⁵⁴ בהלכה – מוקדם לקבלה⁵⁵ בעז"ה.

---

⁵³ ע"י מה שהאריך הרחיב והפליא הגאון רבי שניאור זלמן מלאדי בחיבורו העצום 'תניא' במעלת הצדקה שמכפרת כל עוון וכל חטאת וכבר נודעה מעלתה מדברי האריז"ל שאור המצווה מאיר בפני הנותן כל השבוע, בניגוד לשאר המצוות שמאירות אך ורק באותו היום, ישמע חכם ויוסף לקח...

⁵⁴ ע"י במון השו"ע ביו"ד סימן רמא. וע"י עוד בסימן רמט לגבי אופן נתינת הצדקה ואיכותה בנתינה מעולה.

⁵⁵ וכך לשון מרן ביו"ד סי' רמז ס"ג: "כָּל הַמְרַחֵם עַל הָעֲנִיִּים, הַקְּב"ה מְרַחֵם עָלָיו". עכ"ל. והוסיף הרמ"א בשם ה'טור': "וַיִּתֵּן הָאֱדָם עַל לְבוֹ שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ כָּל שְׁעָה פְּרָנְסָתוֹ מֵהַקְּב"ה, וְכִמּוֹ שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ שֶׁהַקְּב"ה יִשְׁמַע שְׁוֹעֲתוֹ כִּדּוּם הוּא יִשְׁמַע שְׁוֹעֲת עֲנִיִּים. גַּם יִתֵּן אֶל לְבוֹ כִּי הוּא גֹלְגֹל הַחוּזֵר בְּעוֹלָם, וְסוֹף הָאֱדָם שֶׁיָּבֵא הוּא אִוּ בְּנוֹ אוֹ בְּנוֹ אִוּ בְּנוֹ לִיְדֵי מִדָּה זוֹ, וְכָל הַמְרַחֵם עַל אַחֲרִים מְרַחֵם עָלָיו". עכ"ל.

- ✓ בין אדם לחברו – לבדוק אם יש מישהו בעולם שצריך להתפייס איתו,⁵⁶ להזדרז!
- ✓ לְפָנֹת לחייביא – להשתדל לזכות יהודי/ה אחד/ת לבא לסליחות אפילו פעם אחת, ולהתפלל עליהם שיתעוררו מזה לשוב אל ה' יתברך, והיה זה שכרנו! כמו כן מי שיכול להשפיע על אחד מישראל לקבל ע"ע לשמור שבת / תפילין / טהרת המשפחה / כשרות / קדושה וצניעות וכו' – אין קץ לשכרו! ויעמוד לו לזכות עצומה ליום הדין!
- ✓ לשתף בשמחה את כל עם ישראל בלימוד שלנו!
- ✓ חסידות: להשיב טובה תחת רעה למי שנזדמן לו, ומקיים בעצמו: משיב טובה תחת רעה לא תמוש טובה מביתו! ומידה כנגד מידה לא יקטרגו עליו ביום הדין, וה' יתברך ישיב לו גמול טוב ונפלא.
- ✓ תענית: עדיף חצאי ימים כדי לא להיחלש מלימוד ועמל התורה המכפרת הכל! החוש מוכיח שביום תענית הגוף חלש והלימוד לא בשמחה כבשאר ימים!
- ✓ מקווה: ידועים דברי השל"ה הקדוש על הכהן הגדול שהיה בפרישות מביתו כבר שבוע ונמצא

⁵⁶ ידועים דברי הרי"ף על ה'עין יעקב' שמי שלא שב על 'בין אדם לחברו' גם 'בין אדם למקום' לא נמחל לו! ואף שמרן פה"ד הגרע"י השיב על דבריו, מ"מ מסכים בוודאי על חומרת הדבר והזריזות שחובה עלינו להעביר כל טינה מהלב, ה' יזכנו.

⁵⁷ ואל תתמה על הדימוי לכהן גדול, שהרי הרשב"א כתב שהאדם בקומו בבוקר לתפילה הוא כמו כהן ההולך לעבוד את עבודתו במקדש, והוב"ד ב'מגן אברהם' ריש סימן ד. וכתב האדמו"ר מחבי"ד רממ"ש זצוק"ל שמזה נלמד שאין נכנסין לעבודה במקדש ללא טבילה, כך גם אנו ננהג קודם התפילה בבוקר. וכך נהגו גדולי העולם כולם להקפיד בכל מאודם על

בלשכת הפלהדרין, ומזים עליו שלישי ושביעי.
וביום הקדוש שוב טובל לפני כל עבודה, ואע"פ
שהוא טהור – טובל שוב ושוב, ללמדך מהי מעלת
הטבילה אפילו אם האדם טהור!!! ובשם גדולי
רבותינו אמרו: 'אם מקווה הופך גוי ליהודי, מה
המקווה מסוגל לחולל אצל יהודי מעיקרו...?!'.
לפיכך לפחות בחודש הרחמים והסליחות להקפיד
על טהרה במקווה מידי יום ביומו, ואשריו.
וכשטובל באלול יכוין בפסוק: 'הנותן בים דרך
ובמים עזים נתיבה'."

✓ זה הזמן שאמר האדמו"ר הזקן, שהמלך בשדה!
והסביר שבדרך כלל להגיע למלך כמעט ואין
סיכוי, יש לעבור מאות משוכות, מזכירים, יועצים
וכו' וגם אז לשניונת קטנה, ודי. וכאן? המלך יצא
לשדה וכל אחד יכול לפגוש אותו כמה שירצה...

החותם ברגשי גיל והודאה לה' יתברך שבחר בנו מכל
העמים, ובתפילה להיות מעושי נחת רוח לפני תמיד כל
הימים, המודה על העבר וצועק על העתיד, עבד לעבדי
ה' האמיתיים.

ע"ה, אלון עטיה, ס"ט
רב ק"ק 'היכל המלך'

טבילת עזרא לכל הפחות, אך רובם ככולם היו גם טובלים כל
יום כחלק מעבודת ה' יתברך בטהרה ונקיות הנפש, ואחרון
אחרון חביב הלא הוא מרן ראש הישיבה שנסתלק מעימנו בעת
כתיבת השורות הללו, חכם שלום כהן זצוק"ל שהעידו עליו
שטבל בכל בוקר כל ימי חייו!

תפילות לתשובה

תפילת השב' לרבינו יונה!

אָנָּא אֲדֹנָי, חֲטָאתי עֲוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי, וְכִזַּאת וְכִזַּאת עֲשִׂיתִי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְעַתָּה נִשְׁאַנִּי לְבִי וְנִדְבָה אוֹתִי רוּחִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֶב שָׁלֵם, בְּכֹל לְבִי וּמֵאֲדִי וּנְפֹשִׁי, לְהֵיטֵב מִדָּבָר וְעוֹזֵב, וְלִהְשָׁלִיךְ מֵעָלַי כָּל פְּשָׁעִי, וְלַעֲשׂוֹת לִי לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלִהְיוֹת זְהִיר וְזָרִיז בִּירְאָתְךָ.

וְעַתָּה, אֲדֹנָי אֱלֹהֵי, הַפּוֹתַח יָד לַתְּשׁוּבָה וּמְסִיעַ לְבָאִים לְטָהָר, פֶּתַח יָדְךָ וּקְבֻלְנִי בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְסִיעֵנִי לְהִתְחַזֵּק בִּירְאָתְךָ, וְעֲזֹרְנִי נֶגֶד הַשָּׁטָן, הַנִּלְחָם בִּי בַתְּחִבּוּלוֹת וּמִבְּקָשׁ נַפְשִׁי לְהִמִּיתֵנִי, לְבִלְתִּי יִמְשׁוּל בִּי, וְתִרְחִיקֵהוּ מִרַמְ"ח אֲבָרִים שְׂבִי וְתִשְׁלִיכֵהוּ בַמְּצוּלוֹת יָם, וְתִגְעַר בּוֹ לְבִלְתִּי יַעֲמֵד עַל יְמִינִי לְשֹׁטֵנִי. וְעֲשִׂיתָ אֶת אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בְּחַקֶּיךָ, וְהִסִּירוֹתָ לִבִּי הָאֶבֶן מִקְרָבִי וְנָתַתָּ לִי לֵב בָּשָׂר.

אָנָּא, אֲדֹנָי אֱלֹהֵי, שְׁמַע אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תְּחִנּוּנָיו. קַבֵּל תְּשׁוּבָתִי וְאֶל יַעֲכֹב שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן אֶת תְּפִלְתִּי וְתִשׁוּבָתִי, וְיִהְיוּ לְפָנֶיךָ כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל לְהַלִּיץ בְּעַדִּי לְהַכְנִיס תְּפִלְתִּי לְפָנֶיךָ. וְאִם בַּחֲטָאֵי הַרְבִּים וְעֲצוּמִים אֵין לִי מְלִיץ יִשְׂרָאֵל, חַתֵּר לִי אֶתָּה מִתַּחַת כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ וְקַבֵּל תְּשׁוּבָתִי, וְלֹא אֲשׁוּב רִיקָם לְפָנֶיךָ, כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה

תפילת המקובל רבינו שלמה הלוי אלקבץ זצ"ל

יְהִי רַצוֹן, וְרַחֲמִים, מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה, אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּעִבּוֹר שֵׁם כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר בּוֹ הִמְצָאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת חֲכָמָה, וּפְחָרְתָּ בְּאָדָם לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְפָאֲרְךָ וּלְרוֹמְמְךָ, וְלִהְתְּקַדֵּשׁ בַּתְּעֲצוּמְךָ, לְתַת לִי מִהֲלָכִים בֵּין הַעַמִּידִים לְפָנֶיךָ, תִּישְׁרְנֵנִי אָנִי וְכָל זִרְעִי לִירְאָה וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֶבב שְׁלֵם וּבְגִפְשׁ חֲפִצָּה, הַדְּרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם, הַדְּרִיכֵנִי בְּנִתְיָב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפִצָּתִי, וְהִכְתִּירֵנִי בְּכֶתֶר תּוֹרָתְךָ הַטְּהוֹרָה, אָנִי וְכָל זִרְעִי, הַדְּרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אֶתָּה

אלהי ישעי אותך קניתי כל היום, תהי ידך לעזרני כי פקודיך
בְּחַרְתִּי, וְתִקְנֵנִי בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְאֵל יְהִי לִי וְלִזְרָעִי שׁוֹם
מוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב מִלְּקָיִים תּוֹרַתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ מִלְּהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֶׁתְּךָ,
וְהָאֵר עֵינַי וְעֵינַי כָּל זְרָעֵי בְּמֵאוֹר תּוֹרַתְךָ, וְהִדְרִיךְ אֶת צְאֲצְאֵי
וְצִאֲצְאֵי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּנִתְיֹבוֹתֶיךָ הַנְּעִימִים. וְלִמְדֵנִי דְרֶךְ זוֹ
אֲלֶיךָ לְמַעַן לֹא אֶחְטֵא לָךְ, וְהַשִּׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ, וְהַחֲזִירֵנִי
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה מִלְּפָנֶיךָ. וְאֵל יְהִי פְסוּל בְּזָרְעֵי וּבְמִשְׁתֵּי, וְאֵל
יֵצֵא מִמֶּנִּי וּמִזְרָעֵי מִי שְׂיִכְעִסְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אֲלֵא הַפֵּל
שְׂיִהְיֶה לָךְ וְיַעֲרֹב לְפָנֶיךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְהִפְצַךְ בְּיַדֵּינוּ יִצְלַח,
תִּסְתַּרֵּם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מִרְכְּסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסִפָּה מְרִיב לְשָׁנוֹת,
וְרַחֲמֶיךָ יִסּוּבְכֵנִי תָמִיד וְנִהְיֶה לְמִרְפְּכֹתֶיךָ וְלֹא לְמִרְפְּכַת
אֲחֵרִים.

תפילת 'אור החיים' הקדוש.

יהי רצון מלפניך אבינו מלכינו, אלקינו, ידידות אור נפשינו,
רוחינו ונשמתינו, למען בריתך אשר כרת לשלש עשרה
מידות שאינן חוזרות ריקן לעולם מלפניך, זכור אהבתינו
והיבתנו והשב שכינתך לבית קדשינו ותחזור להשתעשע בנו
כימי קדם, כי קשה פרידתך ממנו כפרידת נפשינו מגופינו,
המו מעינו, וכלתה נפשינו אל גאולת שכינתך ואל מעון
קדשיך, ולרצונך ה' נכספנו, הננו מתחננים ובוכים לפניך,
ה' אב הרחמן, על גלות השכינה, הושיעה ה' שכינתך, ודבק
נפשינו באהבתך הנעימה והעריבה על נפשינו, וייעול
מלכינו בהיכליה

תפילת התשובה לרבי אליעזר פאפו (בית תפילה)

אנא האל האב הרחמן, הבוחר בעמו ישראל באהבה, הרוצה בתשובה, כרחם אב על בנים רחם עלינו, חמול על עמך ורחם על נחלתך, וחתור חתירה תחת כסא כבודך להחזיר בתשובה שלימה לכל הפושעים. ולאשר ידעת שאינם יכולים לעמוד נגד יצרם הרע ולכבוש אותו, אנא בכח גדולת ימנך הפשוטה לקבל שבים, גער בהיצר הרע לבל יעמוד נגדם להחטיאם ולהעבירם על רצונך, וחשוך את עמך ישראל מזדים ומכל חטא ולא יחטאו את עמך ולא יחטאו עמך ישראל מכל חטא. ולא יחטאו עמך ישראל לא לך ולא לבריותך לא באונס ולא ברצון, לא בשוגג ולא במזיד, לא במחשבה ולא במעשה ומה שחטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל, מחוק ברחמיך הרבים.

תפילת רבי אליעזר פאפו על הבנים (בית תפילה)

רבנו של עולם, אלוהי הצבאות, יושב הכרובים עושה צדקות עם כל בשר ורוח, הריני בא לפניך בבושת פנים, בחרפה וכלימה, כי דלותי מאד וחסרתי כל טוב, וחושש אני פן חס ושלום יהיו חטאתי מונעים הטוב ממני. במה אקדם פניך, ה' אלוקי, יודע אני בעצמי, שאין בי לא צדק ולא כשר ולא תחנה כתיקונה. אין לי אלא להשען על רובי רחמיך וחסדיך, כי אתה שומע תפלת כל פה. על כן באתי בלב נשבר ונדכה להפיל תחנתתי לפניך, אולי יישר בעיניך לרחם עלי כגודל חסדך.

אנא האל, האב הרחמן, זכני שיתקיים זרעי, ולהוליד עוד בנם ובנות, זרע של קימא, זרע קדש לעבודתך וליראתך. ויהיו בני וכל יוצאי חלצי וכל צאצאי עמך ישראל תלמידי חכמים, שלמים במדות ודעות ובכל מיני שלמות, בישנים, רחמנים, גומלי חסדים. ויהיה להם לשון למודים ודעת נכונה ומישבת, ויהיו זהירים וזריזים במצוות, ולא יכעסו

ולא יכעיסוך, ולא יחטאו לך ולא לבריותיך, וימצאו חן ושכל טוב בעיניך ובעיני בריותיך כל ימיהם לעבודתך. ויהיו בנינו שלמים בגופם בלי שום מום, ותצילם מכל חולי ומכל כאב ומכל מחוש ומחלשה, ויהיו בריאים וחזקים כל ימיהם לעבודתך. ויהיו בנינו עוסקים בתורה לשמה, מלאים יראת ה' ודבקים בך תדיר, מאמינים בלב שלם בכל התורה ודברי קבלה ודברי סופרים ומקימים אותם. ויהיה להם רוחב לבב ושכל טוב להבין, וזכירה טובה, וחושים בריאים לעבודתך, ואהבה וחשק ורצון בתורת ה', ובה יהגו יומם ולילה.

ולא יצא עליהם שם רע ודיבה רעה לעולם, ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה, כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה'. ויהיו בנינו כשתילי זיתים סביב לשלחנו. ותאריך שנותי ושנות אשתי בטוב ובנעימים, ונזכה לגדל בנינו על התורה ועל העבודה, ונשמח ביוצאי חלצינו בראותנו אותם עושים רצונך כרצונך. ותציל את זרענו מעין הרע ומיצר הרע ומחלאים רעים וממקרים רעים ומעניות, ומכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם. ויקים בנו מקרא שכתוב: "אשר בנינו כנטיעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחטבות תבנית היכל. מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן, צאננו מאלופות מרבבות בחוצותינו. אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו" [יכון לדעת דוד המלך, ע"ה, וכפרוש רבותינו ז"ח]. ולא ימוש ספר התורה מפינו ומפי זרענו וזרע זרענו עד עולם. ויהיו בנינו מורי הוראות ישרות בישראל, וכל מעשיהם יהיו לשם שמים. ויהיו ענוים וסבלנים, שבעים רצון ומלאים ברכת ה', לא יבושו בעולם הזה ולא יכלמו לעולם הבא.

אל מלא רחמים, זכנו לנו ולזרענו שנוליד בנים ובנות ולא ימות שום אחד מזרענו בחיינו. ונקח נשים לבנינו, ולא ימותו נשותיהם בקצר שנים. ונזכה להשיא את בנותינו לאנשים מהגנים, תלמידי חכמים וצדיקים, ויאריכו שנותיהן עם בעליהן. ויהי רצון מלפניך, ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, שתזמין לכל אחד מבני את בת זוגו ולכל אחת מבנות את

בן זוגה המיוחד לכל אחד מהם ולא ידחו לפני אחרים חס ושלום, ויהיה זווגם עולה יפה. והשכן בין איש לאשתו, אהבה ואהדה, שלום ורעות. ויהיו מברכים בכל הברכות, ומצלחים בבני חיי ומזוני ובכל מיני הצלחות לעבודתך.

וישמרו את אות ברית קדש בקדשה ובטהרה. ולא תצא תקלה מתחת ידיהם, ולא יצטרכו לבריות, ונזכה לראות בשמחתם. ולא יהיה בהם עקר ועקרה ומשכלה, ולא יעזבו ביד אחרים, חס ושלום. ויהיו שומעים בקול אביהם ואמם ורבניהם, ואח קטן ישמע לגדול [לעבודתך]. ויהיה טוב ונעים שבת אחים גם יחד באהבה רבה, ונשותיהם תהיינה נשמעות להם ועוזרות אותם לעבודתך. ולא יארע להם שום דבר המטריד ומונע מעבודתך, ויהיו הכל מאמצים את כחם לעבודתך וליראתך. ובנותינו תהיינה יפות, נאות במעשיהן, צנועות וזריזות, ולא עצלניות ולא דברניות. ותהיינה ברין יפה לשרת ולעזור לבעליהן לעבודתך. ותהיינה צדקניות, חסידות, סבלניות, מעטרות במדות טובות, ותהיינה שלמות בלי שום מום, ותמצאנה חן ושכל טוב בעיני בעליהן. וברך מעשה ידי כדי שאזכה להרבות להן מהר ומתן, ומהן יצאו פרות טובים וזכים ומזכים לכל ישראל. ותזכנו לנו ולזרענו לשכן כבוד בארצנו ארץ הקדושה, ותחזינה עינינו בשוכן לציון ברחמים. ותן לנו ולכל זרענו עד זיבולא בתרייתא שלימה לעבודתך. והטוב בעיניך לעבודתך ולנחת רוח לפני כסא כבודך, ולתקון נפשנו רוחנו ונשמתנו, עשה עמנו. לא לנו ה', לא לנו, כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך. שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא. אלהי כן בטחתי אל אבושה, אל יעלצו אויבי לי. ענני ה' ענני, אל תפן לרשעי ואל תמנע טוב ממני, כי לא בצדקתי אני מפיל תחנתי לפניך, כי על רחמיך הרבים. ולא להנאתי אני מבקש, רק לעשות רצונך אלהי חפצתי, לעשות נחת רוח לפני כסא כבודך.

אנא אהיה אשר אהיה, עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול, ומלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך. עשה למען

אבותינו הקדושים, אברהם יצחק וישראל עבדיך, ולמען
אמותינו הקדושות שרה, רבקה, רחל ולאה, ויהיו הענפים
דומים לשרשם. עשה למען משה ואהרן, יוסף ודוד, ולמען
כל הצדיקים והחסידים, זכותם יגן עלינו. ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם, אם לא בזכות,
ברחמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי
וגואלי.

תפילה מרבי נתן מנמירוב זצ"ל (לקוטי תפילות) :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחמנו
ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, וחוס ורחל נא עלי ועל
נפשי האמלה, הצמאה והרעבה והתאבה לשוב אליך
באמת ועזרני ברחמיך הרבים לשוב בתשובה שלמה לפניך
על כל חטאי ועוונותי ופשעי, וזפני שאהיה בכלל הבא
לטהר, ואתה תסיעני מן השמים לטהרני מעוונותי, שאזכה
לשוב בתשובה שלמה באמת על כל עוונותי.

מלא רחמים, חוסה נא עלי ברחמיך הרבים וראה דלותי
ושפלותי, ועל מה שוא בראתני, כי עתה אין אני נחשב בשם
ברכה כלל, וכאלו עדין אין לי שום הנה בעולם כלל, כי
טוב לי שלא נבראתי, מאחר שתהעותי את מעשי, ובכן באתי
לפניך יהוה אלהי, שתעזרני בכח שמך הגדול אהי"ה, אשר
בו נקראת בעת שהתחלת לגאל את בניך ממצרים לעשות
אותם לך לעם, ולהשיבם אליך מטמאת מצרים, כמו
שהודעת למשה בסנה, כמו שכתוב: "פה תאמר לבני ישראל
אהיה שלחני אליכם", ובכן בכח השם הקדוש הזה, תזכני
ברחמיך הרבים, שאתחיל להכין עצמי שיהיה לי הנה
בעולם על ידי שתזכני ברחמיך הרבים לשוב אליך באמת,
שאזכה להרגיש כאב חטאי ועוונותי המרבים, ולשוב
בתשובה שלמה לפניך.

וזכני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם
ואינם משיבים, ולמקללי נפשי תדום ועל כל מיני בזיונות
וחרופים וגדופים שאשמע מאיזה אדם שיבזה אותי, אדם
ואשתק לו, כמו שכתוב: "הם ליהנה והתחולל לו ואהי
כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תכחות, כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו", כי באמת ידעתי יהוה, כי כל מיני
בזיונות שבעולם אינם מספיקים לי לפי גדל חטאי המרבים,
כי אני נבזה יותר ויותר מפל מיני בזיונות שבעולם מה
שהפה כול לדבר, כי בעוונותי הרבים פגמתי בכבודך הגדול
והקדוש, ולא כפדתי את שמך הגדול, ובזיתי את נפשי מאד

על ידי עוונותי, ונתתי תקף להדם שבחלל השמאלי שבלב
על פן בודאי חובה עלי לסבל בזיונות גדולות ושפיכות דמים
לכן עזרני יהוה אלהי, שלא אשוב דבר למחרפי ולמבזי
נפשי, למען יהיה לי לכפרה על כל עוונותי:

יהוה אלהי, נפשי יודעת מאד כי אני רחוק מאד מתשובה
באמת, כי עונותי עברו ראשי ובלפלו את דעתי, עד שאין
אני יודע כלל איך לשוב אליך, והדעת נסתלק ממני ולבי
עזבני, ואני הולך בעולם נע ונד בלא דעת ובלא לב:

יהוה אלהים, אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו
ועתה אבי, אבי, מלא רחמים, מה אעשה, אגא אנוס לעזרה
ואיך אבקש תרופה ותחבולה ועצה להמלט על נפשי, להציל
נפשי מני שחת, "אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי"
עזרני עזרני, חנני חנני, הושיעני ברחמיך הרבים וחסדיך
העצומים והופיעה עלי ממעון קדשתך רוח חכמה ובינה,
רוח קדשה וטהרה, שאזפה להתקדש ולהטהר באמת,
ולשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ואדם ואשתק למחרפי
ולמבזי נפשי, ואזפה לקיים מקרא שכתוב: "דם ליהוה
והתחולל לו", ולסבל בזיונות ובושות ושפיכות דמים על
עוונותי, ולקבל הפל באהבה:

וזכני להיות כל ימי בתשובה תמיד, כי "מי יאמר זכיתי לבי
טהרתי מחטאתי" כי אתה ידעת את לבבנו, כי הלב מעררב
בפסלת ובפניות הרבה, ואפלו בשעה שאני מתנדב ואומר:
חטאתי לפניך, גם אז באים בלבי מחשבות זרות ופניות
גדולות, עד שאי אפשר לי לדבר דבור אחד באמת פראוי
ואפלו להתודות על חטאתי מה שחטאתי ופשעתי באמת
לפניך, גם זה נמנע ממני

על פן זכני ברחמיך הרבים להיות בתשובה תמיד, שאזפה
לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה, ואזפה לתקן
בכל פעם פגם תשובה הראשונה, עד שאזפה ברחמיך הרבים
לתשובה שלמה, תשובה עלאה באמת פראוי ואז תפתח את
לבי ודעתי לדעת את שמך ואז אדע באמת כי עדין לא
התחלתי לעשות תשובה, כפי עצם גדלתך ורוממותך שתזכני

להשיג אז ואז תזכני באמת לעשות תשובה על תשובה, שאזכה לעשות תשובה בכל פעם על השגה הראשונה, על שהייתי מגשם את רוממות אלהותך, לפי עצם רוממותך שאזכה להשיג אחר-כך בכל פעם, באפן שאזכה להיות כל ימי בתשובה תמיד עד היום אשר תאספני אליך, ותזכני לעולם הבא, ליום שפלו שבת, כלו תשובה וזכני לזבח את יצרי, ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "זוֹבַח תוֹדָה יִכְבְּדֵנִי", שאזכה לכבד אותך בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא ועזרני שאהיה בורח מן הכבוד באמת, ואזכה למעט בכבוד עצמי ולהרבות בכבוד המקום ותשפיע עלי מכבודך הגדול ותזכני ברחמיך הרבים לכבוד אלהים, שאזכה לכבוד דקדושה למענך לכד ולא אהנה מן הכבוד כלל למעני, ולא אשתמש עם הכבוד כי אם לשמך ולעבודתך באמת, ועזרני שלא ישאל ולא יחקר שום בריה על כבודי:

ועזרני יהנה אלהי, להיות תקיף ואמיץ וזק בעבודתך תמיד ואל תניחני לפל חס ושלום לעולם "אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני" וזכני להיות עייל ונפיק, ואזכה להיות בקי בהלכה (בהליכה) בקי ברצוא בקי בשוב בקי בעייל בקי בנפיק ובכל מקום אוכל למצא אותך בין בעליה בין בירידה, כמו שכתוב: "אם אָסַק שָׁמַיִם, שָׁם אָתָּה, וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּגֶד" ואזכה לאחזי בך ולהתדבק בך תמיד ויקיים בי מקרא שכתוב: "אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי":

אנא יהנה, יהמו ויכמרו מעיך ורחמיך ותנינותיך עלי, ויעלה ויבא זכרוני לפניך לטובה ורחם עלי ברחמיך הרבים ואל תניחני ואל תטשני להשתקע, חס ושלום, באלו המקומות הנמוכים והשפלים אשר באתי עד הנה "אל תעזבני הנה אלהי ואל תרחק ממני, אל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה" חגגי והקימני, ומעפר דלותי ומעצם שפלותי תרוממני ויקיים מקרא שכתוב: "אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֲעֻלְךָ גַם עֲלֵה", והירידה יהיה תכלית העליה חוס וחמל עלי, ושלח ישועתך ותתמכני בימין צדקך, ותסעדני בעצם חמלתך, ותהיה תמיד עמי ותתן לי פח ושכל לאחזי

בך תמיד ואל תניחני לפל חס ושלום, לעולם ויקים מקרא
 שכתוב: "כי יפול לא יטל פי יהנה סומך ידו"
 ותמהר ותחיש לגאלנו גאלת הנפש, ותוציאני ותעלני מהיום
 ומעתה, מפל מיני נפילות וירידות והתרחקות ממך
 שנתרחקתי עד הנה מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון
 חמל על דל ואביון כמוני, חגני והקימני, חגני והקימני,
 ששחתי אליך פפי, "מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי
 בצור ירום ממני תנחני"

רבונו של עולם, רבונו של עולם, חוס וחסמול עלי אבי
 שבשמים, ותגער בהרודפים ומפילים אותי, ואמר לצרותי
 די ותאמר עד פה תבא ומעתה תרחם עלי ומעזרני ותושיעני
 ותתחיל להעלות אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה וכל
 הירידות ותהפכו לעליות, וכל ההתרחקות ותהפך להתקרבות
 פי אתה החלות לקרבנו ברחמיך, והתחלת להשפיע עלינו
 המון קדשתך ותקף חמלתך על ידי צדיקי אמת שבכל דור
 ודור על בן אין נאה לך לעזבנו יהנה אלהינו, יהמו מעיך
 עלינו וכאשר החלות להראות גדלך וטובך עלינו, ונתת לנו
 תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ושלחת לנו
 ברחמיך הרבים, צדיקי אמת בכל דור ודור, אשר על ידם
 נמסרה התורה לנו ממשה ליהושע, ומיהושע לזקנים,
 ומזקנים לזקנים וצדיקים שבכל דור ודור, עד אשר הגיע
 אלינו השתלשלות קבלת התורה, ועדין לא כלו רחמיך
 ממנו, "הקיצותי ועודי עמך", בן יכמרו מעיך עלינו,
 ומעזרני לקים באמת את כל דברי תורתך באהבה חושה עלינו
 ברחמיך ועזרנו להיות דבוק בך ובצדיקי אמת לעולם ועד,
 בעולם הזה ובעולם הבא:

אנא יהנה ברחמיך הרבים, זפני שיפקחו עיני ולבי ואזני
 לראות ולהבין ולשמע גדלתך ורוממותך, ולשוב אליך
 באמת, וחגני מאתך דעה בינה והשכל להבין ולהשיג דרכי
 התשובה באמת, ומעזרני לילך בהם תמיד ואזכה להיות
 בכלל בעלי תשובה באמת, פי ימינך פשוטה לקבל שבים
 ורוצה אתה בתשובה, ואם לא עכשו אימתי, ומעזרני שאזכה

לתשובה שלמה באמת, לתשובה עלאה, באפן שאזכה
 שיתיחד על ידי נקדה התחוננה בנקדה העליונה, ויתמקן
 וישלם על ידי אדם העליון לשבת על הפסא, ושם יהיה
 נכלל נפשי ורוחי ונשמתי מעתה ועד עולם ותמלא פגמתי
 הלכנה, ויהיה אור הלכנה פאור החמה כמו שפתוב: "והיה
 אור הלכנה פאור החמה, ואור החמה יהיה שבועתים פאור
 שבועת הימים" פי מלכותך ככל משלה, בשמים ובארץ.
 ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר, ואתה חושב
 מחשבות לכל ידח ממך נדח "ממית ומחיה מוריד שאול
 ויעל" ואתה מקשר ומחבר ומיחד שני הפכים יחד תכלית
 קצה התחונן מעמקי שאול עד רום גבהי מרומים עד תכלית
 קצה העליון מנקדה התחוננה עד נקדה העליונה פי מי לאמר
 לך מה תעשה, על בן נגיעו רחמיך גם עלי, ותחתך חתיכה
 מתחת פסא כבודך, חומל דלים שומע אנקת אביונים,
 ותעזרני להתעורר באמת ולשוב בתשובה שלמה לפניך
 באמת, ותזכני להיות דבוק באמת בצדיקי אמת מעתה ועד
 עולם "פי לא תחפץ במות המת פי אם בשובו מדרכיו וחקיה,
 תשב אנוש עד דפא ותאמר שובו בני אדם, שובה יהודה עד
 מתי והנחם על עבדיך השיבנו יהודה אליך ונשובה חדה
 מינו פקדם":

סגולת רבינו חיים מוואלוז'ין זצ"ל!

"ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל
 מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט
 בו ולא יעשו שום רושם כלל. כשהאדם קובע בלבו
 לאמור "הלא ה' הוא האלקים האמתי ואין עוד
 מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל
 והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו, ומבטל
 בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח
 ורצון בעולם. ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק
 לאדון יחיד ברוך הוא. כן יספיק הוא יתברך בידו
 שממילא יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות
 שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל!

סוף דבר !

רגע לפני חתימת הקונטרס, נזכיר את מה שדיברנו בליל שישי לגבי היחודיות של האדם, ותיקונו הבלעדי עלי אדמות, וכל חיקוי זול או יקר – עדיין חיקוי הוא ולא יירצה לפני השם יתברך שברא את כל אחד ואחד בצלם ודמות יחודיים לו ! וכמו שאין שני איברים בעלי שם או תפקיד זהה וכל אחד עושה את מלאכתו נאמנה ואך ורק בצורה כזו יחיה כל הגוף, כך על כל אחד מאיתנו לגלות את יעודו זהותו ועדותו בעולם הזה של השם יתברך !

אי לכך, נעתיק את הדברים שכבר פרסמנו כולל התפילות הקצרות למי שחשקה נפשו בהם ולא קיבל, וכמובן שראוי לכל אחד להתפלל כפי צחות לשונו, נטיית לבו, נוף נפשו שהרי כל תפילה היא יחודית ובלעדית ! לא היה כמותה, לא יהיה כמותה, שאין שניים שנושמים את אותו אויר ומחתכים את אותיות התפילה בצורה זהה ! קל וחומר, בטון הדיבור, באנחות התפילה, בחדוות הלב, וכן הלאה כל מי שיתבונן, יבין שכל תפילה שלנו היא בחינת נבואה שלא היתה כמותה בעולם מעולם, ולעולם !

וכדאי לכל אחד מאיתנו להרגיל את עצמו לדבר עם השם יתברך שמו בכל עת, להפציר להתחנן לבקש ולהעתיר, שירצהו ויחוננהו, ויזכה אותו לא ליפול ברשת יצר הרע האורב לדם נקי, ושיעזרהו לעלות ולהתעלות לדבקות אמיתית בבורא יתעלה, ולדעת לשם מה נשלח לעולם הזה בתיקון הפרטי שלו ? הרי בתיקון הכללי אין איתנו יודע עד מה, ויש לנו לשמור ולקיים את כל דברי רבותינו הקדושים ולהיכנע לדבריהם הנפלאים שהם כגחלי אש ורתמים, והרוצה להידבק באלקים חיים ידבק בתלמידי חכמים ותלמידיהם, ויבקש מה' יתברך לבל יהרהר אחרי ת"ח ותופשי תורה, שבזה יכול לאבד עולמו ברגע רח"ל...

וירגיל על לשונו לבקש מה' יתברך שיראהו נכוחה את הדרך הפרטית שלו, וכמו שלימדנו המקובל האלקי רבי יהודה פתייא זצ"ל שעל עבירה פרטית יש תיקון לא פשוט, ה' ירחם...

ולתועלת העניין, כתבנו תפילה קצרה השווה לכל נפש, שתמחיש את הכיוון בתפילותינו על זה לה':

"אבא יקר שלי, מי אני? מהי נשמתי? מה באתי לעשות בעולם? האם להשתלם במצווה מסויימת או ללמוד רובד תורתי מסויים? או שמא לתקן קלקול מגלגול קודם ביני לבין מאן דהוא בעולם או ביני לבינך, קוני? אנא האר לי אבא, מי מהאנשים ששמת סביבי הם שיעזרו לי להגיע ליעוד הטוב שלי? ומי רק כפתיון וניסיון ולבסוף יכשילוני? מי יעזור לי לבא לתיקוני השלם מבלי יסורי נפש וגוף, מבלי כאבים וסיבובי סרק בעולם? ומי יגרום לי את שלוות הנפש המיוחלת בקרבת אלקים והליכה בדרכיו? אנא אבא אל תניחני ותזניחני בידי המקרה והזמן, אלא תן לי את היכולת לברר את הרע מהטוב בכל מעשה טוב שאני עושה, וקל וחומר שלא אעשה רע חלילה לא בין אדם לחברו ולא בין אדם למקום, ובעיקר לא בין אדם לעצמו! שלא אזיק לעצמי ואגרום לכל סביבתי נזק וצער, אנא ביום הזה שהגדלת חסדך והולדתני בעולם הזה לסיבה הידועה לך בלבד, ושמרת עלי כל ימי העיבור ההריון והלידה, גלה נא לי את דרכיך הנסתרות עבורי, את היעד שאליו אצעד, שבו אדבק למען אשיג יראתך הנצחית, קרבתך הטבעית, דבקותך פלאית שאין אחריה מאומה והיא שמחת הנפש לבדה, שזכינו להידבק במלך מלכי המלכים הקב"ה...!".

ת"ו ש"ל ב"ע

